

PRINT POST APPROVED PP318852/00020

JANUAR - FEBRUAR 2008

Misli Thoughts

LETO - YEAR 57
ŠTEVILKA - NUMBER 1

<http://www.glasslovenije.com.au>

Krst: Hannah Hvalica, Kew, 20.01.2008.

Krst: Georgia Marie Hogan, Kew, 19.01.2008.

Slovesno praznovanje Svete Družine v Adelaidi, 30.12.2007.

Misli januar - februar 2008

VSEBINA

Z Bogom začni vsako delo, da bo dober tek imelo.....	3
Blagri - novost krščanstva.....	5
Iz Domžal nam je pisal prim. dr. Velimir Vulikić.....	6
Božično novoletna poslanica predsednika vlade RS Janeza Janše.....	9
Izpod Triglava.....	10
Sveta Družina Adelaide.....	12
Iz Kraljičine dežele - QLD.....	15
'Svet je oder in ljudje smo samo igralci na tem odru'.....	17
Programi izseljenkega društva Slovenija v svetu	18
Sv. Rafael Sydney.....	19
Vaši darovi.....	25
Slovensko društvo Sydney.....	26
Zlato srečanje avstralskih Slovencev.....	26
Obvestila Veleposlaništva RS... ..	28
Iz Kluba Panthers-Triglav.....	29
Izgubili smo prijatelja Rudija Jaksetiča.....	32
K Stvarniku je odpotoval Ivan Gregorich.....	33
Miklavž v slovenskem klubu Jadran.....	34
Sv. brata Ciril in Metod Melbourne.....	34
Potovanje po Z Evropi.....	39
Oglesi.....	41
Sporočila fotografij.....	46

Z Bogom začni vsako delo, da bo dober tek imelo!

TO JE MODROST naših prednikov, ki naj bo tudi naša, zdaj ob začetku novega leta 2008 in tudi sicer v življenju.

Lep poletni mesec januar je že skoraj za nami. Bil je prazničen in za mnoge tudi počitniški. Hvala Bogu, če ste si lahko privoščili nekaj dopusta. 48 rojakov iz Melbournu ta čas veselo vandra ob vodstvu Stanka Prosenaka po Novi Zelandiji.

Ko pravim, da je bil ta čas prazničen, mislim na božično praznovanje, na prvi dan leta – novo leto, praznik Marije svete Božje Matere, na Svete Tri Kralje, na Jezusov krst, na dan Avstralije – naše nove domovine. Pred nami je svečnica (ko to pišem, ko pa boste brali, bo gotovo že za nami). Prva sreda v februarju je že pepelnična sreda, začetek postnega časa, ki nas po 40 dneh spokornosti pripelje do veselja velikonočnega jutra. Velika noč je letos 23. marca.

MISLI, ki so potrkale na vrata Vašega doma, so vstopile v 57. leto izhajanja. Tudi letos bodo izšle šestkrat – vsaka dva meseca, na 48 straneh. Ohranili bomo ustaljeni format, ki nam ga narekuje pošta. Tudi vsebinsko bomo bolj ali manj zvesti tradiciji: Uvodnik, kakšne dobre misli izpod peres duhovnih ljudi, kdaj kakšen pogovor s poznanim rojakom v Avstraliji, novice izpod Triglava nam bo še naprej posredoval Tone Gorjup. Seznanjeni bomo z dogodki po naših slovenskih misijonih in društvih, iz Queenslanda in od drugod ter še kaj. Misli nam bo še naprej oblikovala Marija Anžič v Ljubljani. Letna naročnina za leto 2008, ki se plačuje v naprej, ostaja 30 avstralskih dolarjev za naročnike v Avstraliji ter 70 avstralskih dolarjev za naročnike izven Avstralije. Hvala vsem, ki darujete v tiskovni sklad p. Bernarda.

Hvala Vam, dragi naročnik/naročnica, za Vašo zvestobo. V tem mesecu smo imeli veliko dela s sprejemom naročnin. Skušali smo urediti bazo podatkov. Angelca Veedetj je opravila veliko delo. V teh Mislih so tako napisana vsa imena darovalcev v Bernardov sklad ter v druge dobre namene, ki smo jih prejeli do 22. januarja 2008. Če ste plačali naročnino za leto 2008, mora biti pod Vašim naslovom na ovitku Misli zapisano Exp.: 2008, kar pomeni, da imate Misli plačane do konca leta 2008, ne da ste dolžni za to leto, kot nekateri napačno razumejo. Če je prišlo kje do kakšne pomote, nam prosim, čim prej sporočite, da bomo uredili, kot je prav. Hvala vsem, ki ste poslali voščila z dobrimi željami. Ko sem držal Vašo pošto v roki, bi se Vam rad osebno zahvalil, pa je nemogoče. Dan ima samo 24 ur.

Ko je komandir na policijski postaji sklical sestanek s policisti, je dejal: »Ker je kriminaliteta na področju naše policijske postaje močno narastla, jo moramo močno zmanjšati, zato boste odslej delali 25 ur dnevno!« - »Kako le, če ima dan le 24 ur?« je pametno vprašal Tone. »Boste pa hodili eno uro prej v službo,« je odvrnil komandir.

Naj nam teko ure, dnevi in tedni in meseci tega leta v odprtosti Božjemu blagoslovu. Naj bodo vrata našega doma vedno odprta za Boga.

Srečno in Bog živi!

p. Ciril

Jaslice v Merrylandsu.

Lepa ruska legenda pripoveduje takole:

Dan pred božičem se je nekemu možu sanjalo, da ga bo na božič obiskal sam Bog. Ko se je zbudil, je takoj zakuril peč in pospravil sobo, da ga ne bi bilo pred Bogom sram. Skuhal je zajtrk in pričakujoč sedel za mizo. Bil je srečen. Naenkrat so se zaslišali pred vrati koraki in kmalu je potrkalo. Mož je skočil pokonci in stekel odpret. Pred njim je stal pismonoša, ves rdeč od mraza. Mož

Jaslice za božič 2007 v Kew.

se je zasmilil in ga je povabil v sobo. Pogostil ga je s čajem in mu dovolil, da se je pogrel.

Ko je poštar odšel, je mož pospravil umazane skodelice in postavil na mizo čiste. Sedel je k oknu, da bi že od daleč zagledal težko pričakovanega gosta. Kar precej ljudi je šlo mimo okna, a nihče se ni ustavil. Mož jih je prijazno pozdravljaj in skrivaj pogledoval na uro. Ko je bilo že nekaj minut čez dvanajsto, je na cesti opazil majhnega fantka, ki so mu po licu polzele debele solze. Odprl je vrata in povabil otroka k sebi ter mu postregel s toplim čajem. Otrok mu je povedal, da se je izgubil in ne najde poti do doma. Mož ga je prijel za roko in mu obljubil, da bosta skupaj gotovo našla pravo pot. Na vrata je napisal listek: »Prosim, počakaj! Pridem takoj!« Vrata je pustil odklenjena, da bi lahko gost vstopil in mu ne bi bilo treba čakati na mrazu.

Pot do fantkovega doma je bila daljša, kot je mislil. Tako se je vrnil šele ob prvem mraku. Ko je pogledal proti oknu svojega stanovanja, je opazil, da v sobi gori luč in da nekdo stoji pri oknu. Srce mu je poskočilo od veselja.

»Torej je le prišel, kakor je obljubil,« si je mislil.

Odprl je vrata svojega doma in v njem našel sosedo. Bila je utrujena in žalostna, kajti že tri dni ni spala. Njen sin je hudo zbolel in jo je potreboval vsak trenutek. Mož se je žena zasmilila, kajti vedel je, da ji po moževi smrti res ni bilo lahko. Šel je k njej in ji pomagal zaviti sina v vlažno rjuho. Nato je sedel na posteljo k bolnemu otroku, da je njegova mati lahko vsaj za trenutek zadremala.

Ko se je mož končno vrnil v svoj dom, je že minila polnoč. Utrujen in neizmerno razočaran je šel v posteljo. Mislil je:

»Tako zelo sem verjel in se veselil, da me bo Bog obiskal, pa ga ni bilo.«

Naenkrat pa je zaslišal skrivnosten glas, ki je bil neizmerno nežen in mil: »Hvala ti! Hvala, da sem se smel danes pogreti pri tvoji peči in se okrepčati s toplim čajem! Hvala ti, da si mi pokazal pot do doma in me pripeljal k mojim! Hvala, da si me tolažil in mi pomagal!

**Hvala ti, da sem smel
biti tvoj gost!«**

**ALBINA ČELIGOJ
je 10.12.2007 v družbi
dobrih sosedov
in prijateljev
praznovala
80. rojstni dan.
Čestitamo!**

BLAGRI – NOVOST KRŠČANSTVA

Nekateri teologi primerjajo evangelijske blagre, zapisane v Novi zavezi, desetim zapovedim, ki jih je Bog dal Mojzesu v Stari zavezi na Sinajski gori: V evangeliju osem blagrov, tam deset zapovedi. V evangeliju obljuba sreče in veselja, tam zapovedi, ki niso vedno prijetne človeškemu ušesu. Pa vendar: prvo in drugo je Božje sporočilo človeku, je tudi Božji poseg v naše življenje, je vodilo človeku na življenjski poti.

1. Sporočilo in obljuba sreče

Beseda »blagor« ni del našega besednjaka in vsakdanjika. Navadno raje rečemo »srečen ti, bodi srečen, želim ti srečo« in podobno. To besedo rabimo za druge, ne zase. Izražamo jo kdaj kot dobro željo drugemu, drugič kot izraz nevoščljivosti, da se drugemu godi bolje kot nam. S tem izražamo pomilovanja lastnega stanja.

Jezus blagruje vsakega izmed nas, če ravnamo v duhu njegovih besed. Skušajmo vstaviti v besedilo blagrov besedo »srečen sem« ali »srečen bom«: Srečen sem, če sem ubog v duhu, zakaj moje je nebeško kraljestvo... Srečen sem, če sem krotak..., žalosten..., lačen in žejen pravice..., usmiljen..., čist v srcu..., miroljuben..., preganjan..., zasramovan in preganjan... Veselim se in radujem, zakaj veliko je/bo moje plačilo v nebesih!« Tako bomo globlje spoznali, da so besede namenjene meni, tebi, vsem nam. Takšno branje stavkov bo spraševanje vesti, kako ravnam in kaj pričakujem. Če tako ravnam(o), bom(o) doživeli to, kar so doživljali apostoli: »... Zapustili so veliki zbor veseli, da so bili vredni trpeti zasramovanje« (Apd 5,41).

2. Bogastvo blagrov

Bogastvo ima različne podobe in vsebine. Za nekoga je bogastvo zdravje, za drugega uspešen poklic, za tretjega denar in imetje... Malo je tistih, ki bi videli v evangelijskih blagih duhovno bogastvo, ki je vrednota zanje in za druge. Človek navadno pričakuje, da se bo to, kar je storil ali za kar si je prizadeval, takoj obrestovalo. Vendar temu ni tako. Miroljubnost, skromnost, ponižnost, prizanesljivost, usmiljenje, se obrestujejo na dolgi rok. Tisti, ki si ne prizadeva za te kreposti, ne razume onega, ki mu je takšno ravnanje vrednota

in življenjski cilj. Zato ljudje pogosto ne razumejo ravnanje svetnikov in velikih mož. Pomislimo:

- na iskrenost v iskanju dobrega, poslušnost glasu vesti in Božjemu Duhu, odprtost za sprejemanje in razumevanje sočloveka, kajti, kdor je »ubog« je »bogat«;

- na obvladovanje danosti, ko človek ne ravna po načelu »oko za oko, zob za zob«, marveč zna preseči zamere, krivice, trenutno kritično stanje;

- na sprejemanje žalosti, neuspehov in nerazumevanja, ko se človek zaveda, da je vsaka preizkušnja priložnost za osebno dozorevanje, globlje spoznanje sebe in drugih;

- na odnos do osnovnih življenjskih potreb, ki se izražajo ne samo v lakoti in žeji kot telesni potrebi, marveč v hrepenenju po dobrem, ki izraža življenjski optimizem, vero v Boga in človeka;

- na odpuščanje, ki je znamenje Božje velikodušnosti, iz katere človek črpa, se po njej zgleduje in v njej najde neizčrpen vir moči;

- na čistost srca, pogledov in namenov, ki ne obremenjujejo ne posameznika ne drugih, marveč vsem odpirajo nova obzorja za misli in dejanja;

- na prizadevanja, da bi bili nosilci miru, oznanjevalci sprave in ne razdora, graditelji mostov med ljudmi in narodi, kulturami in prepričanji;

- na krivično obtožene, zapostavljene in pozabljene, ki vedo, da jim časti in notranje vrednosti ne more nihče ne vzeti ne zmanjšati;

- na preziranost zaradi Boga, ki je del človeške (zgodovinske) stvarnosti, ki je človek ne želi zato, da bi drugi s tem obremenjevali svojo vest, marveč zna to obrniti sebi in drugemu v korist.

3. Blagri kot povezanost z Bogom in sočlovekom

»Bog se razodeva kot blaženo (srečno) večno življenje. Srečno življenje pa je tisto, ki to zemeljsko življenje poveže z blaženostjo in ga pripravi na blaženost s krepostmi, ki vodijo k dovršitvi lastne človečnosti in človečnosti drugega« (Peter Schallenberg). Povezani smo torej z Bogom in bližnjim: mi z Bogom in Bog z nami, drug z drugim.

Z Bogom, ker v ubožtvu duha in prizadevanju za dobro sledimo Kristusovemu zgledu. Čeprav je njegov zgled nedosegljiv, nam kaže pot, po

kateri naj hodimo, cilj, h kateremu usmerjamo svoje korake, način, kako naj ravnamo. Evangelij je konkreten, življenjski, uresničljiv glede na naše spoznanje in osebna prizadevanja, ki morajo upoštevati vlogo milosti.

S sočlovekom, ker se odnos do Boga kaže sredi življenjskih stvarnosti, predvsem v odnosu do človeka. Človek ni ovira na poti k Bogu, tudi ni nujno zlo, kakor se mu zdi. Besede Seneke, da se

je vsakokrat, ko je šel med ljudi, vrnil manj človek, so poganskega, ne krščanskega izvora. Tudi ne velja rek, da je »človek človeku volk«, marveč je milost, ki mu pomaga globlje razumeti Božji načrt in človeško stvarnost.

Rafko Valenčič, Ljubljana

Rafkov brat Franc Valenčič živi z družino v Sydneyu, v Melbournu pa njegova bratranca Jože in Srečko Brožič z družinama.

Izpod Triglava

Tone Gorjup

OBISK NA GROBOVIH APOSTOLOV.

Slovenski škofje so se med 21. in 26. januarjem 2008 mudili v Rimu na tako imenovanem obisku ad limina apostolorum. Zakonik cerkvenega prava jim namreč nalaga, da morajo vsakih pet let papežu poročati o stanju v škofiji, ki jim je zaupana. Škofje so v tem času obiskali grob apostola Petra v Vatikanu in grob apostola Pavla zunaj rimskega obzidja, se srečali s papežem Benediktom XVI., obiskali štiri velike rimske bazilike ter se sestali z vodstvi različnih kongregacij in drugih ustanov Svetega sedeža. O samem poteku obiska in o tem, kaj je papež povedal slovenskim škofom in po njih Cerkvi na Slovenskem, pa v prihodnji številki Misli.

30 LET OBNOVLJENE KOPRSKE ŠKOFIJE.

Na praznik Svetih treh kraljev je koprski škof Metod Pirih v stolnici Marijinega vnebovzeta daroval zahvalno mašo ob 30-letnici razglasitve obnovljene in razširjene koprške škofije. Papež Pavel VI. je namreč 17. oktobra 1977 z bulo naslovljeno 'V prvih letih' obnovil staro koprsko škofijo. S tem je združil celotno ozemlje dotedanje Apostolske administrature za slovensko Primorje v obnovljeno in povečano koprsko škofijo ter jo pridružil slovenski cerkveni pokrajini. Zunanja slovesnost razglasitve, ki jo je vodil takratni apostolski nuncij v Jugoslaviji nadškof Michele Ceccini, je bila 8. januarja 1978 v koprski stolnici. Tako je bila prvič v zgodovini slovenskega naroda večina narodnostnega ozemlja združena v enotni, samostojni in resnično slovenski metropoliji. Dotedanji škof Janez Jenko je postal prvi redni škof obnovljene in razširjene koprške škofije. Škof Metod Pirih je pri slovesnosti ob 30-letnici

tega dogodka poudaril, da je praznovanje jubileja priložnost za hvaležnost Bogu, papežu Pavlu VI., škofu Janezu Jenku ter mnogim duhovnikom, ki so so prizadevali za ureditev škofije.

SLOVENIJA ZNOTRAJ SCHENGENA.

Z 21. decembrom 2007 se je zunanja meja Evropske unije pomaknila na vzhod. S tem je v tako imenovano schengensko območje vstopila tudi Slovenija, zunanja meja Evropske povezave pa se je premaknila na mejo s Hrvaško. Mejni in maloobmejni prehodi na mejah med Slovenijo in Italijo, Avstrijo in Madžarsko so postali zgodovina, saj na mejah z omenjenimi državami ni več nadzora nad prehajanjem ljudi in blagovnim prometom. S tem so vsi deli s Slovenci poseljenega ozemlja vključeni v skupni evropski prostor. Ob tej priložnosti se je na mejnih prehodih zvrstilo lepo število prireditev, na katerih so se zbrali prebivalci z obeh strani meja od najvišjih predstavnikov države do preprostih ljudi, ki jim je meja čez noč prepolovila njivo ali vinograd. Padec meja so prvi občutili vsi, ki so se 21. decembra minuto čez polnoč peljali na primer iz Slovenije v Italijo ali v obratni smeri: policisti in cariniki so se umaknili, avtomobili pa so brez ustavljanja nadaljevali pot proti cilju. V nedeljo pred "padcem" meje je v Marijini cerkvi na Kostanjevici, tik ob meji med Gorico in Novo Gorico, potekalo molitveno bogoslužje ob vstopu v schengensko območje, ki sta ga vodila koprski škof Metod Pirih in goriški nadškof Dino De Antoni. Oba sta spregovorila o pomembnem zgodovinskem dogodku, ki znova združuje, kar je bilo pred desetletji nasilno pretrgano. Škof Metod Pirih je v svojem nagovoru med drugim povedal: "Z Jezusovim prihodom na svet so bili podrti vsi

zidovi in odstranjene vse meje, ker je on Odrešenik vseh narodov in vseh ljudi. In prav v ta božični čas pada dogodek, ko vstopamo v schengensko območje, kjer ne bo več mejnih prehodov in kontrol, ampak se bomo svobodno in sproščeno gibali ter prehajali v različne države Evrope, ki so ali bodo skupaj z nami postal deležne te širine in te dobrine.”

PRESEDOVANJE EVROPSKI ZVEZI.

Na novega leta dan 2008 je Slovenija prevzela polletno predsedovanje Evropski uniji. Pred desetimi leti ali petnajstimi leti bi si težko predstavljali, da bo Slovenija kdaj odločala in imela prvo besedo v imenu sedemindvajsetih držav, ki imajo skupaj petsto milijonov prebivalcev. Tako vlada Janeza Janše poleg notranjih zadev opravlja vrsto nalog v imenu vseh držav, ki so povezane v Evropski uniji. Prvi uradni dogodek po prevzemu predsedovanja je bil 8. januarja na Brdu pri Kranju, kjer je slovenska vlada gostila člane Evropske komisije. Rdeča nit srečanja so bile predvsem prednostne naloge slovenskega predsedstva oziroma ključni izzivi, ki čakajo Evropsko unijo v prvi polovici leta 2008. Predsednik vlade Janez Janša je v nagovoru ob tej priložnosti na prvo mesto postavil pravočasno uveljavitev Lizbonske pogodbe. Gre za dokument, ki so ga članice decembra lani sprejele namesto ustavne pogodbe in tako rešile zaplet, ki je nastal ob zavrnitvi skupne ustave s strani dveh članic. Države, ki so v povezavi, morajo v letošnjem letu potrditi Lizbonsko pogodbo, da bi ta lahko začela veljati pred volitvami v Evropski parlament leta 2009. Poleg tega bo Slovenija skrbela za uspešen začetek novega kroga lizbonske strategije, ki je namenjen spodbujanju novih delovnih mest in večji konkurenčnosti v gospodarstvu. Ukvarjati se bo morala z reševanjem energetske-podnebnih vprašanj, obenem bo posebno pozornost namenila državam zahodnega Balkana.

ŠKOFJE OB ZAČETKU PREDSEDOVANJA.

Slovenski škofje so že pred začetkom slovenskega predsedovanja Evropski povezavi vernikom namenili pismo, v katerem so opozorili na to zgodovinsko nalogo in jim jo priporočili v molitev. Na začetku so zapisali, da država prevzema izredno pomembno nalogo, kakršne naš narod še ni imel v vsej svoji zgodovini. Poudarili so, da bo morala biti Slovenija med predsedovanjem

pozorna na temeljne vrednote in jih pospeševati predvsem na tistih področjih v naši sosesčini in na svetu, kjer sta mir in spoštovanje človekovih pravic posebno ogrožena. Opozarjati bo morala tudi na skrb za zdravo okolje, saj klimatske spremembe to od nas nemudoma terjajo. Dodali so še, da je predsedovanje ugodna priložnost, da dvignemo svoj pogled nad notranje težave, ki jih imamo z našim sožitjem, in razširimo svoja obzorja. V času predsedovanja smo povabljeni k čutenju in mišljenju po evropsko, kar pomeni krepitev ne samo slovenske temveč tudi evropske zavesti. Nazadnje so povabili vse verne, naj z molitvijo in solidarnostjo podpremo vse, ki bodo nosili odgovornost predsedovanja.

EVROPSKO LETO MEDKULTURNEGA DIALOGA.

Prvi dogodek v sklopu slovenskega predsedovanja Evropski povezavi je bila mednarodna konferenca o medkulturnem dialogu, ki je 7. in 8. januarja potekala v Ljubljani. Za to priložnost se je v Cankarjevem domu zbralo več sto domačih in tujih strokovnjakov, ki so sodelovali v razpravah, ki zadevajo področja kulture, umetnosti, znanosti in raziskovanja. Ob koncu konference je bila v Cankarjevem domu prireditev, s katero so uradno odprli Evropsko leto medkulturnega dialoga.

OPRAVIČILO POLITIČNIM ZAPORNikom. Sredi meseca decembra 2007 je v Ljubljani potekala državna proslava ob svetovnem dnevu človekovih pravic. Glavni govornik predsednik vlade Janez Janša se je ob tej priložnosti spomnil političnih zapornikov, ki jih je komunistični režim zaprl med letoma 1945 in 1990. To se je dogajalo tudi v letu 1948, ko je Generalna skupščina Združenih narodov sprejela deklaracijo o človekovih pravicah. Predsednik vlade RS Janez Janša je v nagovoru osvetlil nekatera dejstva iz najtežjih povojnih let, ko je politična policija v imenu revolucije in razrednega boja aretirala tudi po šest, sedem in več tisoč ljudi na leto. Zatem se je v imenu slovenske države opravičil vsem preživelim političnim zapornikom v drugi polovici dvajsetega stoletja. Med drugim je dejal: “Vsem, ki ste živi in me slišite, izrekam tudi priznanje. Želel bi si, da za temi besedami stoji sleherni državljan in državljanica Slovenije. Bilo je krivično, kar so vam storili. Imeli ste prav. Tisti, ki so vam sodili in vas preganjali, pa so ravnali narobe. V nasprotju s tedanjim obdobjem pa je sedanja

država utemeljena na človekovih pravicah.”

TRUBARJEVO LETO.

Slovenska vlada je leto 2008 razglasila za Trubarjevo leto, ker mineva 500 let od njegovega rojstva. Primož Trubar je osrednja osebnost slovenskega protestantizma v šestnajstem stoletju, pa tudi začetnik slovenskega jezika in slovenske književnosti. Narodni muzej bo marca pripravil razstavo, ki bo prikazala njegovo življenje in delo ter okolje, v katerem je ustvarjal. Znanstveno-raziskovalni center SAZU pa bo junija organiziral mednarodni simpozij o jezikih in identitetah. Inštitut za cerkveno zgodovino pri Teološki fakulteti pripravlja mednarodni simpozij o teološkem pomenu njegovega dela.

HALASOVO LETO.

Duhovniški svet murskosoboške škofije je novembra lani sklenil, da bo leto 2008 v murskosoboški škofiji “Halasovo leto”, ker bo 24. junija minilo sto let od rojstva tega božjega služabnika. Jubilejno leto mučenca Daniela Halasa so slovesno razglasili 13. januarja v stolnici v Murski Soboti, osrednja slovesnost bo 25. junija v Črenšovcih, sklep leta pa bo na nedeljo Jezusovega krsta 2009. Murskosoboški škof Marjan Turnšek je na slovesnosti ob

razglasitvi Halasovega leta spregovoril o župniku, ki je bil trn v peti tako madžarskim orožnikom kot domačim komunistom; še pomembnejše pa je to, da je svetniško živel in umrl mučeniške smrti. Ob koncu je vse zbrane povabil, naj poživijo priprošnje k božjemu služabniku Danielu Halasu v različnih stiskah in potrebah, saj brez tega proces za njegovo beatifikacijo ne more biti uspešno končan.

PREŠERNOVA NAGRAJENCA 2008.

Upravni odbor Prešernovega sklada je decembra lani sklenil, da sta letošnja Prešernova nagrajenca Janez Gradišnik in Miljenko Licul. Prevajalec in pisatelj Janez Gradišnik si je zaslužil za življenjsko delo na področju književnosti: prevajanja, pisateljstva in jezikoslovstva, oblikovalec Miljenko Licul pa Prešernovo nagrado prejme za življenjsko delo za obsežen ustvarjalni opus na področju oblikovanja. Imena šestih dobitnikov nagrad Prešernovega sklada pa običajno objavijo 7. februarja na tradicionalni proslavi ob obletnici smrti Franceta Prešerna. Proslava letos ne bo v Cankarjevem domu v Ljubljani, kot vsa leta doslej, ampak v dvorani SNG Maribor. To bo hkrati uvod v Evropsko prestolnico kulture. Maribor bo ta naslov “nosil” leta 2012.

Spoštovane Slovenke, spoštovani Slovenci,

kot vam je verjetno znano, je Slovenija 1. januarja letos kot prva izmed novih držav članic Evropske unije prevzela predsedovanje Svetu EU. To dejansko pomeni, da bo Slovenija, država z dvema milijonoma prebivalcev, v naslednjih šestih mesecih vodila skoraj 500-milijonsko skupnost.

Po besedah ministra za zunanje zadeve dr. Dimitrija Rupla si bo slovensko predsedstvo prizadevalo predvsem za enotnost in učinkovitost Evropske unije. EU potrebuje pobudo, energijo, dialog, odprtost, čim več prijateljev in partnerjev. Slovenija bo šest mesecev v soju žarometov in na prepihu svetovnih dogodkov. To nas bo okrepilo.

V Sloveniji se v celoti zavedamo zahtevnosti naloge in z njo povezane odgovornosti. Na drugi strani pa to zahtevno nalogo razumemo tudi kot odlično priložnost za predstavitev Slovenije kot zanesljive sogovornice tako v okviru Evropske unije kot tudi v širši mednarodni skupnosti.

Slovenija je v preteklih letih že opravljala zahtevne naloge, od članstva v Varnostnem svetu Združenih narodov do predsedovanja Organizaciji za varnost in sodelovanje v Evropi. Noben od teh izzivov pa ni bil tako zahteven kot predsedovanje Evropski uniji.

Zato smo se na predsedovanje dobro pripravili. Ne le v Ljubljani in Bruslju, ampak dejansko povsod po svetu - tudi tu v Avstraliji, kjer bo naše veleposlaništvo naslednjih šest mesecev dialog z avstralskimi sogovorniki vodilo tudi v vlogi predsedujoče Svetu EU. To nalogo smo odločni izpeljati odgovorno in kvalitetno, predvsem pa v korist Slovenije in v ponos tukajšnji slovenski skupnosti.

S prizrčnimi pozdravi,

Gregor Kozovinc

Začasni odpravnik poslov Veleposlaništva RS v Canberri

BOŽIČNO-NOVOLETNA POSLANICA PREDSEDNIKA VLADE RS JANEZA JANŠE SLOVENCEM V ZAMEJSTVU IN PO SVETU

Spoštovane rojakinje in rojaki v zamejstvu in po svetu,

Novo leto je čas pričakovanj in želja za prihodnost. Je tudi čas umirjenega pogleda nazaj in snovanja skleпов za prihodnost. Predvsem pa je čas, ko drug drugemu zaželimo vse dobro v prihajajočem letu.

Verjetno ni dežele na svetu, kjer ne bi živel Slovenec po rodu. Vsak od Vas nosi svojo zgodbo. Za nas ste pomemben in nepogrešljiv del slovenskega narodnega telesa v vsej svoji raznolikosti, ne glede na razloge za odhod v tujino. Ste naši ambasadorji v tujini ter povezovalni dejavnik Slovenije z državami, v katerih živite in delate. Ob tej priložnosti bi se Vam rad zahvalil za vaš prispevek k boljšemu poznavanju Slovenije v svetu, tkanju vezi ter spodbujanju razvoja matične države. Če bi ugasnilo delovanje kateregakoli slovenskega društva ali ustanove, bi to pomenilo zmanjšanje našega skupnega kulturnega in duhovnega premoženja.

Življenje je minljivo in tako so se tudi letos od nas žal poslovili tudi nekateri, katerih delovanje bomo pogrešali. Prav je, da se jih spomnimo tudi s prebrano slovensko knjigo ali zapeto slovensko pesmijo ter se jim na ta način poklonimo.

Pri Vladi Republike Slovenije sta letos pričela delovati Svet za Slovence po svetu ter Svet za Slovence v zamejstvu, v katera so vključeni tudi Vaši predstavniki. Na seminarju smo gostili novinarje izseljenskih medijev ter kulturne animatorje slovenskih kulturnih društev. Potekale so številne dejavnosti slovenskih zamejskih in izseljenskih kulturnih in drugih skupin. Slovenija vzpodbuja delovanje mladih v zamejstvu in po svetu ter si želi, da bi se jih čim več udeležilo obstoječih tečajev in izmenjav ter se še boljše povežalo s Slovenijo. Naši otroci so naše ogledalo, saj odsevajo tisto, kar jih naučimo. So naša prihodnost in zagotovilo, da se bo slovenska kultura ohranila. Prihodnje leto bo posvečeno Primožu Trubarju. Tudi on ni deloval zgolj v ožjem slovenskem prostoru, a je bistveno vplival na samozavest celotnega slovenskega naroda. Njegovo načelo "Stati inu obstati" velja še danes.

Spremembe so edina stalnica v življenju. Z razvojem novih tehnologij so se razdalje med nami skrajšale. Preko svetovnega spleta se lahko enostavneje dopisujemo, učimo slovenščine in prisluhnemo slovenskim radijskim in televizijskim oddajam tudi v oddaljenih krajih sveta, sporazumevanje je postalo bolj enostavno in cenejše. Evropska integracija, katere del smo, se pogloblja in širi. Evropsko državljanstvo prinaša večjo zaščito tudi za slovenske državljane, po drugi strani ohranjanje raznolikosti Evropo bogati. Slovenski jezik in kultura imata možnosti za svojo uveljavitev. Od nas samih pa je odvisno, na kakšen način in v kolikšni meri bomo - Slovenci v svetu in tudi doma - znali ohranjati in krepiti svojo narodno in kulturno identiteto. Slovenija bo prihodnje leto s predsedovanjem Svetu EU prevzela odgovorno nalogo, s katero si želi povečati prepoznavnost ter ugled, ki naj bi prispeval tudi k večji kvaliteti vašega življenja. Postali bomo bolj prepoznavni, ne le znotraj Evrope, temveč tudi v daljnih državah. Z vstopom v schengenski prostor bodo odpravljene fizične meje. Morda bo najtežje odstraniti miselne meje. Zamejski Slovenci ne bodo več za mejo, temveč bomo res lahko govorili o skupnem slovenskem kulturnem prostoru. Imamo veliko odgovornost, da izkoristimo nove priložnosti sebi v prid.

V Novem letu Vam želim veliko novih začetkov, zagnanosti in trdne volje, v osebem življenju pa zdravja, ljubezni in sreče. Srečno!

Janez Janša, predsednik Vlade Republike Slovenije

IZ DOMŽAL NAM JE PISAL PRIM. DR. VELIMIR VULIKIĆ

Spoštovani g. pater Ciril Božič!

Pred kratkim sem Vam poslal svojo knjigo »DOMŽALSKA LETA PROF. MATIJE TOMCA«. Sedaj se Vam ponovno oglašam s prošnjo, da v kontaktiranju s farani podprete našo željo, da bi se čim več upokojencev in njih svojcev vključilo v Literarni klub upokojencev Slovenije, v akcijo pisanja kulturnih in drugih prispevkov v naš Zbornik, da njihova bogata doživetja ne bi šla v pozabo.

Eno od letošnjih treh števil Zbornika pošiljam na vpogled Vam in drugim, katere bo to zanimalo.

Priloženo Vabilo prosim, če kot urednik objavite v Misliah. Bil bi Vam hvaležen, če bi mi, po izidu prispevka, en izvod vedno dobro in bogato opremljenega časopisa poslali.

Sicer imam lepe spomine na Kew, na maše (tedaj je bil za pokojnim p. Bazilijem p. Metod Ogorevc), pa na skupna kosila v spodnji dvorani, na Baragov dom z bogato knjižnico, v kateri je tedaj delala gospa Marija Oppelli.

Želim Vam, g. pater, zdravja in nadaljnjih uspehov pri ohranjanju vere in slovenstva v tej daljni deželi Avstraliji. V Kanadi in Avstraliji sem se sam prepričal, da brez slovenske cerkve ne bi bilo več ne slovenskega jezika in ne pravega slovenskega človeka. Da je to ostalo ohranjeno, je tudi Vaša zasluga. Čestitam! **Prim. dr. Velimir Vulikić**

LIKUS iz Slovenije vas vabi

Dragi prijatelj!

Najbrž sta vaše gostoljubje in lepota vaše druge domovine v času mojega bivanja v Melbournu leta 1997 zapustili toliko prijetnega počutja, da vas in vaš kraj nikakor ne morem pozabiti. Žal je med tem nekaj teh ljudi odšlo s tega sveta. Tako je pač bilo, je in bo v prihodnje. Vendar nam je še živim sojeno, da moramo do zadnjega dne delati tako, da bi zanamcem bilo še boljše. Da ste tudi vi, ki so vas valovi morja naplavili v novo domovino, dosegli velike uspehe, to že vemo.

Da ne bi veliko tega, kar ste ustvarili, šlo v pozabo, bo poskrbela zgodovina, učiteljica življenja. Tega se v domovini zavedamo tudi upokojenci, zbrani v Literarnem klubu upokojencev Slovenije (LIKUS).

Ta ljubiteljska organizacija, pod vodstvom neutrudnega predsednika gospoda ZMAGA RAFOLTA, deluje od leta 1995 s sedežem v Mariboru. LIKUS šteje 600 ljubiteljskega pisanja željnih mož in žena iz vseh krajev Slovenije. Od letos se v njem lahko (celo zeleno je) vključijo tudi Slovenci zunaj meja prvotne domovine. Tako bi skupaj oblikovali kulturno podobo naroda, kjerkoli prebiva.

Dragi prijatelji, v dogovoru s predsednikom gospodom Rafoltom, vabimo svojemu narodu dobro misleče bralce slovenskega časopisa MISLI in druge, da se nam pridružijo. S preprosto napisanimi življenjskimi izkušnjami bomo skupaj lažje prispevali h graditvi kulturne, gospodarske in vsakršne druge podobe v svetu še ne dovolj prepoznavnega, relativno majhnega naroda. Zlasti vi, ki vas je nuja pahnila v daljne dežele, bi imeli veliko za povedati nam in svetu.

Vse, kar člani LIKUS-a napišemo, zberemo v eno knjigo (Zbornik), ki izhaja enkrat letno. Tako je na primer v letošnjem lično opremljenem sedemnajstem Zborniku z naslovom MOJA BESEDA, sodelovalo 149 avtorjev proze in poezije – večinoma preproste ljudske pesmi, povesti in drugo, kar prispeva drobec v mozaiku kulturne zgodovine slovenskega človeka. Moram z veseljem omeniti, da je v vsakem zborniku nekaj kvalitetno literarizirane proze in poezije, ki bi je bil vesel vsak poklicni literat. Zaradi tako obilnega gradiva, (kar priča, da naši upokojenci radi pišejo), je tudi letošnji Zbornik tiskan v treh oštevilčenih knjigah. Vsaka knjiga ima 255 strani, skupaj pa kar 765 strani. Na pobudo gospoda Zmaga Rafolta je pri Društvu upokojencev Maribor – Center ustanovljena založba DRUMAC, ki že peto leto izdaja Zbornike in samostojne knjige članov društva. Naj omenim, da LIKUS dvakrat letno organizira letovanje piscev in njihovih svojcev. Prav tako LIKUS ob izidu Zbornika vsako pomlad organizira republiško srečanje svojih članov, na katerih javno predstavi novi Zbornik in avtorje.

Z veseljem lahko zapišem, da imam že prvo »lastovko« iz Avstralije, nam dobro znano ime, gospoda IVANA LAPUHA. V letošnjem Zborniku števil. 1 je priobčil tri povesti: V spomin Elici Rizmal, Spomin na Iva Leberja in Spomin na Marizo Ličen ter štiri pesmi: Elica – tebi v slovo, V spomin Ivu

Leberju, Teža križa in Ljudski pesnici Marceli. S človeško toplino je oživel spomin na velike osebe, rodoljube, katerih sadovi dela bodo za vedno zasidrani v kulturno zgodovino svojega naroda.

Dragi prijatelji, če želite z nami sodelovati v graditvi kulturne zgodovine slovenstva, vas vabimo, da se nam pridružite. Vse, kar je treba storiti za včlanitev v LIKUS, je le tole:

- Da napišete pristopno izjavo, v kateri je treba navesti ime in priimek, datum rojstva, naslov bivanja in telefonsko številko ter datum prijave in podpis. Prijavi je treba priložiti svojo sliko v velikosti 3x4 cm. Prijavo pošljite na naslov: LIKUS, Slomškov trg 5, SI - 2000 Maribor. Včlanijo se lahko tudi svojci upokojujencev ne glede na starost.

- Na isti naslov vplačati letno članarino v znesku 10 evrov in

- Da za članek do štiri strani plača 40 evrov LIKUS-u, za kar avtor za ta znesek dobi 7 knjig brezplačno.

Kdor si želi pomoči v publiciranju članka ali za karkoli drugega, mu bom rade volje pomagal, naj pošlje članek na moj naslov, da ga bom urejenega poslal v Maribor v objavo. Le članarino in prispevek za članarino naj pošlje na naslov LIKUS-a.

Dragi prijatelji, le korajžno primite za svinčnik, oziroma za računalnik ali pisalni stroj in napišite prvi prispevek, ki vam bo zagotovo objavljen. Pri pisanju bodite sproščeni in brez predsodkov, saj živimo v demokraciji in popolni svobodi izražanja. V pričakovanju vaših prispevkov vas prav lepo pozdravljam.

Prim. dr. Velimir Vulikić
Plečnikova 5/A
SI - 1230 DOMŽALE

50 let okteta bratov Pirnat

Na predvečer prve adventne nedelje, 1. decembra 2007, sta v polni dvorani domžalskega Doma kulture, poimenovanega po prvem župniku fare Domžale, Francu Berniku, priredila slavnostni koncert Oktet bratov Pirnat ob svoji zlati obletnici in kvintet njihovih sinov in vnukov ob peti obletnici petja. V goste sta povabila dva prijateljska pevska

50 let okteta bratov Pirnat - z leve: Peter, Miha, Tone, Janez, nečak Pavle, Srečo in pevovodja Jože Dolinar. Trije bratje so že pokojni.

zboraz Gorenjske. Vsi zbori so publiko navdušili z večinoma narodno zabavnimi melodijami iz petdesetletnega oktetovega repertoarja.

Tudi tokrat je bilo v slavnostnih nagovorih župana Tonija Dragarja in drugih govorcev poudarjeno, da osmih bratov pevcev, ki mu je slovenski skladatelj in župnik Matija Tomc rekel Družinski oktet, nima primerjave na slovenskem niti na širšem prostoru. Svetovno znani pevec Anton Šubelj iz Domžal pa je nekoč rekel, da je s prepevanjem obiskal skoraj ves svet, da pa osmih bratov pevcev ni srečal. Žal pa leta delajo svoje. Od preostalih bratov so se za vedno poslovili Pavle, ki ga nadomešča njegov sin Pavle, pa pevovodja Nejko in Lojze.

Vam, spoštovani bralci Misli, je najbrž še v svežem spominu njihov, sedaj že pokojni brat Ljubo, ki je več kot štiri desetletja prepeval v cerkvenem pevskem zboru cerkve sv. Cirila in Metoda v Kew in se udeleževal društvenih igralskih skupin. Pravzaprav me je ta njegova vez med vami v Melbournu in rojstnimi Domžalami animirala, da vam sporočim ta dogodek, na katerega bi bil ponosen marsikateri narod. Lepo vas pozdravljam ter želim vesele in blagoslovljene božične praznike ter vse dobro v novem letu 2008.

Prim. dr. Velimir Vulikić

Prav prisrčna hvala prim. dr. Velimirju Vulikiću za vse informacije, knjige, zbornik in poročila, ki nam jih je poslal. In hvala mu, ker nas tako lepo in živo ohranja v spominu. Tudi tukaj v Melbournu ostaja njegov obisk ne le zapisan v knjigi, ki jo je napisal, ampak tudi v srcih mnogih, ki so se z njim osebno srečali. Vse dobro tudi njemu in njegovim v Slovenijo. No, sedaj pa na pisanje, dragi rojaki, da bo LIKUS tudi Avstral-LIKUS.

p. Janez Tretjak OFM
HOLY FAMILY SLOVENIAN MISSION
51 Young Avenue
WEST HINDMARSH SA 5007

Tel.: 08 8121 3869
Email: tretjakj@gmail.com

V ADVETNEM IN BOŽIČNEM času smo doživeli kar nekaj lepih in prijetnih ur v našem verskem in kulturnem središču Svete Družine. V torek, 11. decembra 2007, je naše versko središče gostilo izseljenske duhovnike, redovnike in pastoralne delavce. Pripravili smo božično večerjo in obisk svetega Miklavža. Za to slovesnost je bila naša mala dvoranica lepo okrašena, mize je pripravila in okrasila ter jedilnik sestavila gospa Nada Čargo; bilo je res pravo božično vzdušje. Da gostje niso bili lačni, sta poskrbeli naši kuharici, gospe Marija Ritoc in Marija Pahor. Pripravili sta okusno in izdatno božično večerjo, gostje so pohvalili spretnost naših kuharic. Po večerji je prišel Miklavž (Fr. Laszlo, madžarski duhovnik), v spremstvu dveh angelov (Basa Gebski in s. Cecilija). Najprej je Miklavž prisotne nagovoril, pohvalil in pograjal, nato je vsakega obdaroval s skromnim darilcem. Po obdarovanju smo poskušali slaščice raznih narodnosti, ki so tradicionalne za narodno skupnost. Zvrstilo se je vse od slovenske potice, štrudla, gibanice, do vzhodno-timorske sladice. Da bi večer ne minil prehitro, je Fr. Laszlo razveseljeval vse s kitaro in lepim petjem, ostali pa smo se mu pridružili; kitaristu so se pridružile orglice, brata Andrew in Nicholas Rushton pa na temboreen in moricca. Smeha in dobre volje ni manjkalo. Namen božične večerje je predvsem v tem, da se izseljenski pastoralni delavci družimo in da ne pozabimo običajev in tradicije, ki smo jih prinesli, ko smo šli v svet za boljšim kruhom.

S praznikom Jezusovega krsta smo zaključili božični čas. **Za našo skupnost je bilo praznovanje božiča globoko doživetje.** Najprej postavljanje jaslic, ki so tudi letos bile doživete in so vsakega nagovorile o ponižnosti in Božji ljubezni, ko se je Jezus rodil v štali. Jasli - namenjene za hranjenje živali, pa so sprejele v svoj objem Odrešenika. Simbolika jaslic govori vsakemu o ubožtvu in miru.

Potrebno je prisluhniti svetopisemskemu sporočilu in božični pesmi. Bog daj, da bi nas to sporočilo spremljalo skozi vso leto. Za polnočnico je bila, kot vsa leta, polna cerkev, z lepo pripravljenim bogoslužjem in lepimi božičnimi pesmimi. Vsakdo je lahko odhajal od polnočne maše duhovno bogatejši. Mnogi so izrazili svoje veselje nad lepo polnočno sveto mašo. Vsak je na svoj način prispeval k lepoti in dovršenosti polnočnice. Posebno je bila ganljiva procesija otrok, sedaj že starši in nekateri že stari starši, ko so na začetku svete maše v procesiji prinesli prižgane sveče na oltar za sveto daritev in tako na poseben način bili povezani z molitvijo in sveto daritvijo s svojimi dragimi, ki so že v večnosti. Za darovanjsko procesijo pa je Chantel zaigrala na flavto, pesem, ki jo poje ves svet "Sveta noč, blažena noč..."

Praznik naših zavetnikov slovenskega misijona SVETE DRUŽINE, 30. decembra 2007, smo obhajali nadvse slovesno. V 28 letih, odkar sem v Adelaidi, prvič tako slovesno. Sam praznik je bil v nedeljo po božiču. Za praznovanje nas je počastil s svojo prisotnostjo p. Ciril in pevski zbor slovenskega misijona sv. Cirila in Metoda iz Kew. Ko me je p. Ciril za praznike poklical in me vprašal, kako bomo praznovali sveto Družino, mu rečem, da "skromno", kot ponavadi, saj po božiču mnogi gredo na počitnice in ni bilo nikoli na sam praznik velikega obiska, mnogim pa tako ni mar za slovenski misijon. Pa p. Ciril pravi: "Lahko pridemo z našimi pevci in igralci na vaše praznovanje?" Malo sem bil presenečen, ker takega daru in obiska za naš praznik si še sanjati nisem upal. Dobrodošli! V razgovoru s patrom sem predlagal: Kaj, če bi za naše družinsko praznovanje oziroma žeganje povabili tudi upokojenega adelajdskega nadškofa msgr. Leonarda Faulknerja. Nadškof je vsako leto prvo nedeljo v januarju obiskal našo skupnost in z nami praznoval Sveto Družino. Dokler je bil

aktivni nadškof ni nikoli pozabil na naše praznovanje. Obiska je bil izredno vesel in je rekel, da se počuti kot tujec v adelaidski nadškofiji. Slovenci pa smo se ga spomnili in ga povabili. V soboto, 29. decembra 2007, je p. Ciril s pevskim zborom in igralsko skupino priletel v Južno Avstralijo. Dopoldanske in opoldanske ure so izkoristili za ogled znamenite vinske kleti Jacob's Winery v Barosa Valley, v popoldanskih urah so imeli še pevske vaje v naši cerkvi, tako da je bilo vse nared za veliki praznik. Po vaji smo se ohladili v dvoranci, nato je avtobus z gosti odpeljal do hotela v mestu, kjer so prenočevali.

Nedelja 30. decembra 2007, SVETA DRUŽINA

- praznik naših zavetnikov slovenskega misijona v Južni Avstraliji. Lep sončen dan, tudi sonce je grelo lepo ob našem praznovanju. Ob 10. uri smo v slovesni procesiji z ministranti, somaševalci p. Cirilom, Fr. Johnom, p. Janezom, akolitom Chrisom McKeanom in nadškofom Faulknerjem vstopili v cerkev. S kora je slovesno pozdravljaj pevski zbor svetega Cirila in Metoda iz Melbournea pod taktirko Metke McKean in organistke Katarine Vrisk s pesmijo »Bodi pozdravljeno, Detece sveto«. Rosemari Poklar je pozdravila nadškofa, p. Cirila, goste in občestvo. Kot običajno je v imenu skupnosti nadškofu podarila šopek nageljnov Melisa Pistor. V pridigi je nadškof posebej izpostavil Sveto Družino in zgodovino družine, iz katere izhaja nadškofov rod, sedaj starejšega in častitljivega moža. Njegovi predniki niso imeli nič lahko življenje. Za njegovo pričevanje mu je vsak, ki mu je prisluhnil, hvaležen. Za obhajilo je zapel tudi naš cerkveni pevski zbor

z organistko Rebeco Pistor dve lepi pesmi: »Ti krasni sončni svit« in »Hostija najsvetejša«. Obe pesmi zapoje naš zbor vedno z velikim občutkom. Po končani sveti maši je sledila zahvala nadškofu in gostom, nato je sledil koncert božičnih pesmi in drugih pesmi, ki jih je izvajal cerkveni pevski zbor iz verskega središča svetega Cirila in Metoda. S svojimi lepimi glasovi in dovršenostjo, ki je sad mnogih vaj, so nas vse navdušili in ganili, posebej je bilo ganljivo, ko je Franc Končina na bolniškem vozičku za ta dan prišel iz bolnišnice, kjer okreva od hude bolezni. Želel je prisostvovati sveti maši, saj je on član našega cerkvenega pevskega zbora. Sedel je ob nadškofu in prisluhnil lepemu petju. Zapeli so mu pesem "Rože je na vrtu plela". Za konec pa so zapeli meni najljubšo pesem "Rož, Podjuna, Zila" ki mi je bila pred leti zabranjena predvajati na radijskem programu, ki ga je pripravljalo versko središče Svete Družine v Adelaidi. Po končanem koncertu v cerkvi so pevci dobili skromen spominček na obisk in praznovanje naših zavetnikov Svete Družine. Nazadnje smo še naredili nekaj fotografskih posnetkov za spomin

na naše tako slovesno praznovanje, ki smo ga prvič tako slovesno praznovali. Pa morda tudi zato, ker letos (2008) obhajamo srebrni jubilej, ko je bila pred 25 leti naša cerkev blagoslovljena. Koncert je bil nadvse slovesen, naša cerkev je izredno akustična. Vsak, ki pride k nam, posebno zbori, ki pojejo v naši cerkvi, pravijo, da ima

izredno akustiko. To gre zahvala tistim, ki so se odločali za lesen strop (gospod Janez Zagorc ima zato največjo zaslugo, da je sprejel na svoje rame breme in odgovornost. Upam, da temu ne bo nihče ugovarjal!). Po končani slovesnosti smo se preselili v dvoranico, kjer smo bili pogoščeni z osvežujočo kapljico, bolj nežni pa z ledeno kavo. Že zjutraj pred sveto mašo so žene pridno pripravljale obložene kruhke in vsak je bil postrežen. Vsem, ki ste letos prispevali svoj delež k praznovanju naših zavetnikov slovenskega misijona, Bog povrni. Seveda vsega slavja ne bi bilo, vsaj tako slovesno ne, če ne bi pripeljal p. Ciril pevcev, ki veliko prispevajo k lepemu bogoslužju v Kew. Hvala, p. Ciril, za tvoj izredni čut sodelovanja, organizacije in modrih nasvetov in izredne pozornosti, (sedaj že pokojni dr. Stanislav Frank nikoli ni pozabil, s kakšno pozornostjo, ko si bil na Brezjah rektor pri Mariji Pomagaj, si sredi polno dela opazil ostarelega dr. Franka in mu prinesel prijazno besedo, smehljal in stol, da je sedel med sveto mašo in nato pripeljal še novinarko slovenske televizije, da je z dr. Frankom posnela izjavo). Hvala dirigentki Metki McKean, organistinji Katarini Vrisk in vam, drage pevke in pevci, gospe Dragi Gelt za sodelovanje in gospe Lidiji Bratina pri organiziranju izleta v Barosso in hotela ter vsem gostom in seveda vsem domačim, ki ste tako povzdignili slovesnost našega praznovanja. Že sedaj vas vse vabim na koncert, ki bo letos 4. oktobra v Adelaidi in na praznovanje 25-letnice naše cerkve SVETE DRUŽINE! Vsem Bog tisočkrat povrni, že sedaj tukaj na zemlji in v nebesih, kjer boste še lepše peli in tudi mojo pesem Rož, Podjuna, Zila...

Po končanem slavlju smo odšli v slovenski klub, kjer so pripravili kosilo in nas pogostili. V imenu

gospoda nadškofa, ki se je tudi udeležil kosila (prvi nadškof), duhovnikov in gostov, hvala ker ste nas duhovnike pogostili za gratis. Bog povrni! Po končanem kosilu so člani Igralske skupine verskega središča sv. Cirila in Metoda iz Kew uprizorili veselo igro "Začarana Ančka". Nasmeljali smo se res od srca. Po igri je sledil še koncert narodnih pesmi. Kratek klepet ob kapljici in slovo od gostov. Upam, da bo slavje v klubu opisal kdo izmed za to pristojnih članov.

V mesecu februarju se začenja 40 dnevni post. Na pepelnico, 6. februarja 2008, bo ob 10. uri dopoldne sveta maša; po evangeliju bo pepeljenje. Vsak petek v postnem času bo ob 10. uri sveta maša, po sveti maši bo molitvena ura pred Najsvetejšim in nato križev pot. V postnem času bo ob petkih po sveti maši priložnost za sveto spoved.

V nedeljo, 10. februarja 2008, se bomo pri sveti maši zahvalili Bogu za vse duhovne darove, ki jih prejemo v naši cerkvi Svete Družine že 25 let. Po sveti maši bo zahvalna pesem in pogostitev v dvoranici. Vse letošnje leto bo v znamenju tega srebrnega jubileja, slovesno pa bomo praznovali ta jubilej skupaj s koprskim škofom Metodom Pirihom v drugi polovici letošnjega leta.

NAŠI POKOJNI

7. decembra 2007 so našli v stanovanju v Queenslandu mrtvega 38. letnega **DAVIDA PISTORJA** iz Adelaide. Pokopan je na pokopališču Enfield.

13. decembra 2007 se je na oddelku za umirajoče srečala z Bogom **TONČKA ŽAKELJ, poročena ZUPANČIČ**. Rojena je bila 25.04.1935 v Žireh v Selški dolini. Pogrebni obred je bil v mrliški veži v Centennial Parku, na istem pokopališču tudi čaka vstajenja.

16. decembra 2007 je po težki bolezni umrla **ANITA MAGAJNA**. Rojena je bila 13.06.1932 blizu Mengša. Maša zadušnica je bila 21. decembra v kapeli Srca Jezusovega v Samarton Parku, vstajenja pa čaka na Centennial pokopališču.

Vsi rajni naj počivajo v miru Božjem in večna luč naj jim sveti. Svojcem izrekamo sožalje!

p. Janez

Iz Kraljičine dežele - QLD *poročja Mirko Cuderman*

Zaključni rok (datum) izida zadnje številke Misli mi je onemogočil, da bi vam poročal o lepem **pogrebu Staneta Sivca**, ki je bil 21. novembra 2007. Značilno in primerno za pokojnika kot dolgoletnega organista je bilo lepo slovensko petje Stankovih pevcev s pomočjo in spremljavo avstralske organistke, ki je med mašo dobro obvladala note slovenske pesmarice. Pogreb je bil v cerkvi St. Gerard Majella v Cherside West. Lepo število se nas je zbralo pri pogrebni maši, ki sta jo skupaj darovala domači župnik Fr. Gerrard McMorrow in p. Valerijan, ki je posebej za Stankov pogreb prišel med nas. Farni župnik nam je ponudil tudi cerkveno dvorano, kjer je bila

čajanka v spomin pokojnega Stankota. Stane je pokopan na livadnem pokopališču Pinaroo, kjer je pater Valerijan ob njegovem grobu opravil obred slovesa (**fotografija zgoraj**). Ostale podatke o pokojnem Stanku sem vam že poročal v zadnji številki Misli.

Naslednja prireditev naše slovenske skupnosti je bilo **miklavževanje**. Tokrat se ga je udeležilo tudi nekaj novih slovenskih družin, ki so se nedavno naselile v naši Kraljičini deželi. Miklavževanje vedno privabi dosti rojakov skupaj na lepo domačo tradicionalno prireditev. Posebno lepa udeležba v dvorani društva Planinka je bila na **Silvestrov večer**, ko sta igrala Tone Brožič in Luciano Bukarica. Čeprav je bilo deževno in muhasto vreme, se je kljub slabemu vremenu napolnila

Miklavž in njegovo spremstvo angelov in parkeljna.

dvorana rojakov in prijateljev, ki so v veselju in v domači družbi kot ena velika družina pričakali novo leto 2008.

Z obiskom patra Valerijana se je začelo slovensko praznovanje božiča. Najprej na Gold Coastu, kjer je patra sprejel na oskrbo tamkajšnji predsednik Jani Pal. Pri **društvu Lipa** se je v soboto, 5. januarja 2008, lepo število rojakov zbralo pri božični sv. maši, kjer so tudi imeli po maši čajanko. Drugi dan, v nedeljo, pa je pater daroval božično sveto

mašo pri **društvu Planinka (fotografija levo)**. Lepe slovenske božične pesmi so posebno lepo poživele praznično vzdušje. Pater je imel na sebi

novi mašni plašč, ki nam ga je lani prinesel iz Slovenija pater Darko in je tudi lepo poživel božično bogoslužje. Naše gospodinje so nam pripravile dobro kosilo. Med kuharicami sem opazil tudi več novih mladih gospodinj, ki so se nam pridružile.

Po kosilu smo **patru Valerijanu ob njegovi 82-letnici** zapeli Happy birthday, mu izročili darilo ter razdelili njegovo torto med vse navzoče. Kmalu po kosilu naju je pot peljala proti Buderimu. Med potjo

V društveni kuhinji - z leve na desno so: Miriam Gabun, Sofia Duric, Mojca Cvetkovič, Pepca Šilec in Julia Cvetkovič.

čokoladno torto in darilom. Po veselem in prijateljskem vzdušju v domači družbi smo se vsi dobre volje poslovili. Istočasno pa je bil pri **društvu Planinka** članski sestanek s ponovnim poizkusom **volitev novega upravnega odbora**. Tokrat je bil sestanek uspešen in vam lahko poročam o sestavi novega upravnega odbora:

Stane Lahovec - predsednik,
Franc Penko - podpredsednik,
Doris Milojkovic - tajnica,
Alja Gruzej - blagajničarka,
Mike Jerman - namestnik blagajnika,
Vlado Milojkovic - ekonom ter
odborniki: Rok Hojnik, Darko Simic,
Robert Cvetkovic, Sergej Rus in

sva še v domu ostarelih obiskala Jožeta Barbisa. Lepo je videti tako močno skrb za bolnike pri naših slovenskih dušnih pastirjih. Posebno pater Valerijan, kljub temu, da sam težko hodi, še vedno želi obiskovati bolnike in jim nuditi duševno pomoč. V avstralskih cerkvah imajo vsepovsod vpeljane laične Hospital chaplains, ki namesto duhovnikov obiskujejo bolnike po bolnišnicah in domovih.

V Marijini cerkvi v Buderimu je patra pričakala že lepa skupina tamkaj živečih rojakov. Mirka Zavnica nam je vsem že pred mašo postregla z natipkanim sporedom božičnih pesmi, ki smo jih enoglasno zapeli pri božični maši. Po maši je sledila (kot je tam že tradicija) čajanka. Tudi v Buderimu so se tamkajšnji rojaki spomnili 82. rojstnega dneva patra Valerijana s

Sofija Duric.

Vsi člani novega odbora so novo priseljeni Slovenci, razen dosedanjega predsednika Franca Penka, ki jim bo v novem odboru pomagal prilagoditi se tukajšnjim razmeram in potrebam.

Da imamo med seboj toliko novih mladih slovenskih družin, se moramo v prvi vrsti zahvaliti Toniju Lenku, saj so se preko njegove firme naselili v naši Kraljičini deželi. Upajmo, da se bodo novi rojaki uspešno uveljavili v tukajšnjih razmerah in nadaljevali naše začeto delo slovenstva na tem delu sveta.

Pater Valerijan in Albina Vah.

V Buderimu: p. Valerijan, Franc Hartman, Marjan Lauko in Jim.

»Svet je oder in ljudje smo samo igralci na tem odru.«

Dragi bralci Misli!

Kot veste, sem v letu 2007 zbirala zgodbe Slovencev v Avstraliji. **Knjiga teh zgodb, AUSTRALIAN SLOVENIANS**, je zdaj naprodaj pri www.lulu.com. Upam, da pri naročilu ne boste imeli problemov, saj vam lahko vaši elektronsko izobraženi otroci pomagajo. Knjiga ima 335 strani in vsebuje 37 resničnih življenjskih zgodb avstralskih Slovencev.

Pozdravlja vas Cilka Žagar.

Božični prazniki

Za božič sem dobila pisma prijateljic iz hrabrih nadobudnih šolskih let; s temi prijateljicami si delimo nekaj drobnih spominov na ure, ki smo jih preživele skupaj v prepričanju, da je pred nami lepša prihodnost. Pišejo mi o svojem življenju. Šele sedaj vidim, kako skrbno smo skrivale svojo revščino in občutljivost, strah in nemoč v času, ko smo odkrivale prve skrivnosti življenja. Leta mladosti so res leta odkritij.

Kot moje prijateljice sem bila tudi jaz prepričana, da sem bila najbolj revna in najmanj vredna priznanja in ljubezni; zdaj pa vidim, kako smo si bile v vsem tem podobne.

Sheakespeare je rekel: »Svet je oder in ljudje smo samo igralci na tem odru.«

Res smo eden drugemu občinstvo in igralci; ploskamo uspehom drugih; pričakujemo seveda tudi, da nam bodo drugi ploskali, ko bomo uspeli. Ta medsebojna priznanja nam dajejo moč in pogum, da gremo naprej in iščemo novih načinov in možnosti za uspeh. Tako smo vsi uspeli kot družine in kot narod; tako smo postali boljši ljudje. Zdaj, hvala Bogu, nimamo več skrbi za obstoj, naše skrinje so polne; zdaj občudujemo naše ljubke, pristrčno navihane, pametne otroke in vnuke, svoje in druge. Sedimo ob strani pri zasluženem počitku.

Sem rekla naši 7-letni Elizi: »Ti si tako lepa in pametna punčka.« Ona je resno odgovorila: »Vem!«

Seveda ve, saj ji vsi to stalno govorimo. Nam, otrokom vojne, seveda ni nihče povedal, kako strašno smo nadarjeni in kako izjemno lepi. Kdo pa je imel čas za take neumnosti? Skrbeti je bilo

treba za poln lonec in streho nad glavo in čevlje za zimo. Pa, da bi se naučili dobro in hitro delati. In smo se; tako smo se gnali; bali smo se, da bi nas drugi prehiteli in pustili zadaj. Nismo niti opazili tekmecev za prvo mesto; vsak zase smo igrali glavno vlogo in čakali, da nam bodo naši najbližnji ploskali.

Kdo so naši najbližnji? Vsekakor avstralski Slovenci. Eden drugemu smo bili oder in občinstvo vse življenje. Če ne bi imeli eden drugega, bi mogoče opešali na poti, če nas nihče ne bi gledal, če se nas nihče ne bi spominjal, verjetno ne bi dosegli vsega, kar smo. Šele sedaj vidim, kako zelo smo bili eden drugemu pomembni.

Viharji naredijo drevo prožno in močno. Tudi nas so vetrovi življenja prisilili v borbo za obstoj; našli smo moč v premagovanju ovir; vsak izziv je bil obenem spodbuda za nov korak; vsak nov korak je prinesel radost uspeha.

Pisala sem zgodbe ljudi različnih ras, ver in narodnosti. Vidim, da smo vsi šli po isti poti; posebno naša generacija si je v vsem podobna; bili smo vsi otroci vojne. Na en ali drug način smo občutili strah in revščino, videli smo razvaline domov in družin. Čutili smo se ogrožene; bili smo prestrašeni; postali smo močni.

No, zdaj sem zaključila zgodbe avstralskih Slovencev. Pisanje teh zgodb je bilo novo odkritje zame. Vzljubila sem ljudi, ki sem jih na ta način bolj spoznala. Rada bi spoznala še več svojih slovenskih sopotnikov v Avstraliji; rada bi z njimi potovala po stezicah njihove mladosti. **Knjiga »Australian Slovenians« je izšla in jo lahko naročite pri: www.lulu.com**

Verjetno vsi vedno skrivamo tisto, kar nas napravi resnične in vredne ljubezni. Ko odkrivamo svojo majhnost, postanemo spet otroci in kot otroci ljubki. Tako resnično sem ponosna na vse te ljudi, ki so mi povedali o svojem življenju; tako veliko lepega je v vsakem od njih, tako herojsko pot so prehodili, tako močni in odporni so postali.

Do tu smo prišli, dosegli smo več, kot smo pričakovali. Seveda smo delali za svoje družine, vendar se mi zdi, da smo se hoteli tudi eden drugemu pokazati.

Vidim tudi, da sem v življenju imela veliko sreče; bila sem zdrava, sposobna za mnoga dela, imam čudovito družino, videla sem mnogo sveta, srečala sem veliko ljudi. Žal mi je le, da že prej nisem bila sposobna prisluhniti zgodbam ljudi in sem bila preveč vase zaverovana. V borbi za obstanek in priznanje sem se rinila naprej, tako kot menda vsi moji sopotniki. Predvsem me je bilo strah ostati zadaj, zato sem zelo hitela in spregledala ljudi in stvari ki bi me lahko osrečile.

Zelo sem hvaležna ljudem, ki se spominjajo moje mladosti; rahlo me je le strah, da sem morda v tej nori mladosti delala napake, ki bi prizadele vse te ljudi, ki sem jih vedno imela rada. Saj smo se vsi hoteli pokazati, posebno mi, ki nismo imeli kaj pokazati.

Srečno novo leto 2008.

Oglasite se kaj.

Cilka Žagar
Lightning Ridge NSW

Programi izseljenskega društva Slovenija v svetu za leto 2008

1. 15. tabor Slovencev po svetu, ki bo v soboto, 5. julija 2008, se bo letos prvič odvijal izven Ljubljane, in sicer v občini Velike Lašče. Občina nas je povabila, da skupaj praznujemo 500-letnico rojstva Primoža Trubarja, ki je v izseljenstvu ustvarjal in bogatil vse Slovence. Poudarili bomo pomembnost domačega kraja kot povezovalca Slovencev doma in po svetu. Vabimo vas, da se 15. tabora udeležite s svojo delegacijo, morda tudi z glasbeno skupino oz. s kulturno predstavo.

2. Vabimo dijake, ki v vaši slovenski šoli končujejo slovenski dopolnilni pouk, na posebni program **dvotedenskega učenja slovenskega jezika in na vodeni ogled kulturnih in naravnih znamenitosti Slovenije, od 30. 6. 2008 dalje**. Ta program že šestnajst let izvajamo za dijake iz slovenskih šol iz Argentine in Kanade. Vabljeni tudi dijaki iz drugih šol.

3. Vabimo slovenske odbojkarje/odbojkarice po svetu na 1. svetovno prvenstvo Slovencev po svetu v odbojki, ki bo potekalo v drugi polovici julija 2008.

4. Vabimo slovenske družine na »Potep po zgodovinskih in turističnih krajih Slovenije« (prva skupina na začetku junija, druga pa konec julija 2008).

5. Vabimo vas tudi na Vseslovensko olimpiado v letu 2009. Prosimo vas, da nam sporočite:

- katere športne in kulturne panoge vadite v svoji skupnosti (moški/ženske).
- v katerih panogah sodelujejo slovenski izseljenci v vaši državi.
- s katerimi športi in kulturnimi programi bi se želeli predstaviti v Sloveniji.

Po uspešnem 3. svetovnem nogometnem prvenstvu Slovencev po svetu se že pripravljamo na vseslovensko olimpiado. Za vključevanje moštev, posameznikov in kulturnih skupin (glasba, folklor, petje ...) v okviru olimpiade je pogoj, da se šport, panoga ali dejavnost vadi v slovenski skupnosti.

Lep pozdrav in za odgovor se vam že vnaprej zahvaljujemo.

Boštjan Kocmur
predsednik Slovenija v svetu

p. Darko Žnidaršič OFM
p. Valerijan Jenko OFM, OAM
ST. RAPHAEL SLOVENIAN MISSION
313 Merrylands Road, PO Box 280
MERRYLANDS NSW 2160
Tel.: (02) 9637 7147 in (02) 9682 5478
Mobile: 0409 074 760; 0419 236 783
Fax: (02) 9682 7692
E-mail: darko@pacific.net.au
valerian@pacific.net.au

Naši začetki v Merrylandsu

Spet je tu novo leto in datum 14. januarja. Na ta dan leta 1973 je bila blagoslovljena nova slovenska cerkev v Merrylandsu. Torej je preteklo 35 let od tega važnega dogodka, ki je vreden spomina. Obletnice smo se spomnili pri sv. maši na nedeljo Jezusovega krsta, 13.1.2008, slovesno praznovanje pa bo v drugi polovici leta, ko bo med nami koprski škof msgr. Metod Pirih.

V Melbournu praznujemo 40-letnico blagoslova cerkve sv. Cirila in Metoda, v Adelaide in v Figtreeju – Wollongongu pa 25-letnico blagoslova cerkve. Da nam bo bolj jasno, kako smo začeli graditi naše versko središče, moramo poseči v sredino leta 1969. Ko smo zvedeli, da je v Merrylandsu naprodaj stara prezbiterijanska cerkev sv. Štefana, smo morali najprej zagotoviti dovoljenja cerkvene oblasti, iti osebno k takratnemu sydneyškemu nadškofu kardinalu Gilroyu. Prosil sem tedanjega frančiškanskega provinciala p. Ambroža Ryana, da prosi za sprejem pri kardinalu. Uspel je. Ko sva šla h kardinalu, sem imel občutek, da je to zelo občutljiva zadeva, tako kot da bi šla po krompir v žerjavico. Kardinalu sem razodel načrt za naše versko središče. Najprej je ugovarjal, češ, da nadškofija nima sredstev za začetek tega projekta. Ko sem mu razložil, da ne prosimo nikakršne denarne pomoči, ampak

**Praznovanje
rojstnega dne patra
Valerijana
v Merrylandsu.**

samo za dovoljenje, da imamo že nekaj sredstev, za posojilo pa bo poskrbela naša skupnost, je dal dovoljenje pod pogojem, da soglaša krajevni župnik župnije sv. Marjete Marije Alakok v Merrylandsu. Ko sem omenil župniku ta pogoj, me je vprašal, koliko Slovencev je v njegovi župniji. Dejal sem mu, da deset ali enajst. Zamahnil je z roko in dejal: »Lahko jih imaš!«

Takoj, ko je bila podpisana kupna pogodba s prezbiterijanci, smo začeli za silo obnavljati obe poslopji, da bosta vsaj začasno služili našim namenom. Frančiškanski bogoslovci iz Campbelltowna so pobarvali pločevinasto cerkveno streho s srebrno bronzo. Rojaki so pridno delali znotraj in zunaj, da je bila cerkev za zadnji dan leta 1969 pripravljena za blagoslov. Cerkev je blagoslovil omenjeni provincial p. Ambrož.

Na novo leto, 1. januarja 1970, je bila v cerkvi prvič opravljena sv. maša ob lepi udeležbi rojakov. Ob koncu maše smo zapeli zahvalno pesem za to našo pridobitev – slovensko cerkev sv. Rafaela. Vsi pa smo bili že takrat mnenja, da bomo iz teh skromnih začetkov in namesto lesene cerkve napravili zidove. Občina Holroyd nam je dala gradbeno

dovoljenje. Načrt je napravil po našem osnutku inženir Ivan Žigon. Njegov načrt smo nekoliko spremenili, da so bila cerkvena okna na obeh straneh enaka, okna razreda pa zadaj. Libanonski bogataš Ruben F. Scarff nam je dal brezplačno na razpolago gradbeno ekipo, ki smo jo plačevali tedensko z darovi naših rojakov. Rojaki so pridno prihajali pomagat in veliko naredili sami. Gradnjo je nadzoroval polir in gradbeni tehnik Stan Young. Cerkvene stene so bile dograjene do avstralske pomladi (sept. – okt.) 1972. Za božič tega leta smo obhajali polnočnico v občinski dvorani v Auburnu, ker streha nove cerkve še ni bila dokončana.

Kmalu po novem letu so prišli na obisk škof dr. Stanislav Lenič, frančiškanski provincial p. Marijan Valenčak, g. Vinko Zaletel in dr. Ivan Mikula, ki so se udeležili evharističnega kongresa v Melbournu. Na drugo nedeljo v januarju, 14.1.1973, je škof Lenič slovesno blagoslovil novozgrajeno Božjo hišo ob velikem številu rojakov. Popoldne smo s škofom obiskali bolnega p. Bernarda Ambrožiča, ki se slovesnosti ni mogel udeležiti. V tednu po naši slovesnosti je škof vodil misijon kot pripravo na birmo, ki smo jo obhajali v nedeljo, 21.1., zakrament je prejelo 69 fantov in deklet. Popoldne smo imeli slovesno kosilo za birmance, starše in rojake v dvorani v Auburnu. Ta dvorana nam je več let služila za polnočnico in za družabne prireditve, dokler nismo zgradili svoje dvorane v Merrylandsu.

Odslej je bila v Merrylandsu sv. maša vsako nedeljo, svete maše v drugih cerkvah pa smo postopoma ukinjali. Rojaki so radi prihajali v našo cerkev in tudi danes ji ostajajo zvesti. Pri vsaki maši je redno prepeval naš mešani pevski zbor, ki ga je tedaj vodil Ludvik Klakočer.

p. Valerijan Jenko

VESELI DECEMBER ima v naši Avstraliji že tradicijo, v Sloveniji pa ta tradicija prav tako vse bolj prihaja na površje. Zato smo še bolj pred izzivom, da branimo, ohranjamo to, kar je naše, da plavamo proti toku, sicer nas bo preplavilo. Slovenski advent in božič sta res naša, nenadomestljiva, četudi se stvari v čem spreminjajo. Adventni čas je kot nalašč za to, da gremo v globino, pregledamo prehojeno pot v koledarskem letu in se tudi spravimo z Bogom in med seboj, da smo pripravljeni sprejeti Gospoda.

MIKLAVŽ nas je tudi letos razveselil s svojim obiskom in darili na 1. adventno nedeljo, 2.12.2007. Otroci naše Slomškove šole so nastopili v naši cerkvi. Hvala otrokom, učiteljicam, staršem, stari staršem in vsem, ki se trudite za dobro naših otrok. Tamara Letnar je oblikovala priznanja in zahvale, jaz, p. Darko, sem oskrbel barvni papir z mavrico in priznanja so čudovito uspela. Kot Miklavž je nastopil Pavle Letnar, angeli so bili Jana in Tamara Letnar ter Sonja Fisher, parklja pa naša ministranta Luke in Mitchell Bleesing. Jana Letnar je tudi nadomeščala hčer Renee Letnar, ki je letos prvo leto poučevala na Slomškovi šoli in je šla oktobra v Slovenijo na tečaj slovenščine.

Naj ob tem dodam **dobrohotno opozorilo**. Namreč, med nastopom otrok Slomškove šole ste nekateri že začeli kar odhajati iz naše cerkve, kot bi se vam nekam mudilo. To seveda ni pošteno do otrok in učiteljic, ki se pripravljajo in predstavijo občestvu, kar so se naučili. Poleg tega jaz, p. Darko, kot glavni mašnik še nisem blagoslovil občestva ob sklepu maše in pevci še niso odpeli sklepne pesmi. Tisti, ki skrbijo za postrežbo, gredo pač odpret dvorano in pripraviti za postrežbo, kadar so na vrsti, se razume. Sedežev v dvorani pa je bilo še dovolj prostih, ko sem spremljal našega Miklavža na oder. Toliko vendarle počakajmo. – Hvala za razumevanje!

NAŠE NASLEDNJE VELIKO SREČANJE JE BILO »REUNION«, ki je presešlo vsa pričakovanja.

O tem več lahko berete v posebnem članku. Zbralo se nas je več, kot smo pričakovali, kar 340 rojakov, družinskih članov in prijateljev, da nam je bilo v veliki dvorani v Merrylandsu pošteno vroče, pa tudi poletne vročine smo bili veseli po dokaj deževni pomladi in začetku poletja. Program je povezovala tajnica arhiva HASA Marija Grosman, navzoče sta pozdravila predsednica HASA Martha Magajna in častni generalni konzul Republike Slovenije Alfred Brežnik in Božena Forštnarič z veleposlaništva v Canberri. Florijan Auser je na naši novi pridobitvi – digitalnem projektorju predstavil dva dokumentarna videa s pričevanji rojakov. Dolga vrsta vseh vas, ki ste se vpisali v spominsko knjigo, je zgovorno znamenje. Iskrene čestitke za »še eno srečanje z Abrahamom« ali kaj več!

Rojaki smo bili veseli drug drugega, marsikateri

ste se srečali po dolgem času, drugi mi spet pravijo: »O vas sem čital v Mislih in v Rafaelu, pa vas še nisem videl...« ipd. Tako in podobno bomo lahko še z enega vidika spodbili modrovanja nekaterih, da »se sedaj videvamo samo na pogrebih«. (Pater Ciril mi je pripovedoval, kako je nekomu, ki je tako trdil, odgovoril: »Ni treba, da se videvamo samo na pogrebih, jaz mašujem vsako nedeljo pri sv. Cirilu in Metodu!«).

**Častni generalni konzul RS
Alfred Brežnik in Ida Sedevčič.**

BOŽIČNA DEVETDNEVNICA

je bila bolj obiskana kot leto poprej, pa tudi za nas je lepa duhovna priprava, da ne ostanemo samo pri zunanosti božičnega praznovanja. Kolikor ne moremo med tednom k bogoslužju, pa doma ali v najbližji župniji naredimo kaj za duhovno pripravo, preberemo in premišljujemo Božjo besedo, zmolimo desetko rožnega venca, povabimo še koga, ki je osamljen in bo lepše njemu in nam. Ni veliko potrebno, da se približamo in se okrepijo vezi.

JASLICE so oblikovali: Sonja Fisher, Damijan Fortuna, Olga, Veronika in Martin ml. Konda, Jenny in Tončka Stariha, Luke in Mitchell Bleasing, Zora Johnson in p. Darko. Bilo je veliko dobre volje in navdušenja, materialov in kipov imamo dovolj, le mahu bi potrebovali kaj več. Kljub obilnemu deževju še ni ozelenel tako hitro.

V BOŽIČNEM BOGOSLUŽJU in praznovanju smo znova doživeli, kako je Gospod postal za nas majhen in ubog, da bi bili bogatejši po Njem, z Njim in v Njem. Zato »bodimo majhni, da bo Gospod imel svoj prostor v nas« (pokojni kardinal dr.

Martin Konda ml., Mitchell in Luke Bleasing, Srednja vrsta: Tončka Stariha, Zora Johnson, Sonja Fisher, Olga Konda. Zadaj: p. Valerijan Jenko, p. Darko Žnidaršič, Jenny Stariha.

Florjan Auser

Franjo Kuharič, zagrebški nadškof in metropolit).

Za polnočnico ste rojaki že zgodaj napolnili Božjo hišo. Jezuščka je v procesiji prinesla Veronika Konda, mama Olga pa ga je postavila v jaslice, ki smo jih blagoslovili pred sv. mašo. Hvala tudi našim pevcem, bralcem, ministrantom in vsem sodelavcem. Prav tako rojakom za voščila, darove, molitve, za hrano, ki jo prinašate in za vsakršno pomoč.

P. Darko je na božič zjutraj maševal tudi za italijanske vernike v župnijski cerkvi sv. Marjete Marije Alakok v Merrylandsu, zbralo se jih je 65. - Nekaj manj kot prejšnja leta nas je bilo v Figtreeju, v Canberri pa celo več. Pristrčno je bilo tudi v Newcastlu na nedeljo Svete Družine in za praznik Gospodovega razglašanja v Queenslandu, kjer smo bili veseli novih mladih slovenskih družin. Upamo in želimo, da se bo Planinka »pomladila« tudi pri Božji službi!

ŠTEFANOVANJE – praznovanje dneva samostojnosti in enotnosti RS se nas je zbralo 88 rojakov in prijateljev. Po slovenski in avstralski državni himni nas je nagovoril častni generalni konzul Republike Slovenije Alfred Brežnik, Florjan Auser pa je predstavil kratek film.

Glasbenika Julie in Luka iz ansambla The Masters sta nas razveselila s slovenskimi in dalmatinskimi melodijami. Med nami so bili gostje iz Slovenije: Uroš, Suzana in hči Urška Lenaršič, ter družina Janeza Šlibarja in prijatelji. Janez Šlibar je osebni kuhar ljubljanskega nadškofa in metropolita msgr. Alojza Urana ter rodni brat bolniškega župnika Mira Šlibarja. Nekaj gostov iz Slovenije nas je obiskalo še prej v novembru in v tednu po Božiču.

STATISTIKA za leto Gospodovo 2007:

Krstov: 9 (6 dečkov, 2 deklici, 1 odraslo dekle). Leta 2006 je bilo krščenih pri nas 17 otrok.

Poroke so bile 3. Povprečna starost poročencev je 36 let (fantje 38, dekleta 34 let). Leta 2006 sta se poročila 2 para in 1 drugod.

Pogrebov smo imeli 26: 15 moških in 11 žensk. V domači cerkvi smo pospremili 16 pokojnih rojakov, 3 v Figtreeju, 1 v Canberri, 1 v Newcastlu, 1 v Sutherlandu, 3 v kapelah v Rookwoodu, 1 v kapeli Pinegrove, ostale v drugih krajih. Povprečna starost umrlih je 75 let in pol. Previdenih je bilo 24 (za enega smo zvedeli naknadno). Leto poprej je bilo vseh pogrebov 25.

Nedeljnikov: ob sobotah povprečno 24, ob nedeljah 170, v Figtreeju 46, v Canberri 36, v Newcastlu 30.

Svetih obhajil: v Merrylandsu 14.500, v Canberri 400, v Figtreeju 970.

NAPOVEDNI KOLEDAR

Ker je letošnja velika noč zelo zgodaj, 23.3., že sedaj objavljamo postni in velikonočni spored.

MERRYLANDS – SV. RAFAEL

V nedeljo, 27.1., bo ob 9.30 pri nas družinska maša in obenem zlata poroka **Toneta in Anice KONDA**. Zlatoporočencema čestitamo!

Na svečnico, 2.2., bosta sv. maši ob 9.30 dopoldne in ob 7.00 zvečer, pri obeh bomo blagoslovili sveče.

V nedeljo, 3.2., boste pri sv. maši prejeli blagoslov sv. Blaža, da bi nas »Bog obvaroval boleznin v grlu in vsakega drugega zla«. Po sv. maši je pustni piknik, ki ga pripravlja 2. delovna skupina. Gospodinjam se priporočamo za pecivo.

V sredo, 6.2., je pepelnica, začetek postnega časa. Sv. maši bosta ob 9.30 dopoldne in ob 7.00 zvečer, pri obeh bo blagoslov pepela in pepelenje.

Križev pot bo tudi letos vsak četrtek ob 10.00

dopoldne s petjem in v petek ob 6.30 zvečer. Na 5. postno nedeljo bo družinski križev pot ob 9.00 dopoldne. Člani pastoralnega sveta vabijo k sodelovanju dosedanje in nove sodelujoče, mlade in mlade po srcu!

Družinska maša bo tudi letos vsako 4. nedeljo v mesecu ob 9.30 dopoldne, če ne bo kdaj določeno drugače. Na 4. nedeljo v februarju, 24.2., bo maševal **g. Edi Sedevčič**. S to sv. mašo bomo začeli šolsko in katehetsko leto, blagoslovili naše šolarje in šolske torbe, kot smo to naredili lansko leto.

Otroke in starše vabimo, da se pridružite naši Slomškovi šoli, prav tako, da se prijavite za pripravo na prvo sv. obhajilo in birmo. Letos obhajamo 35. obletnico blagoslova cerkve sv. Rafaela in upamo, da nas bo obiskal koprski škof msgr. Metod Piriš, predvidoma ob našem žegnanju septembra ali kasneje. Katehezo oz. pripravo na zakramente bomo imeli, če bo dovolj prijavljenih, vsaj 3, da zaživi skupina.

Na cvetno soboto popoldne bo izdelovanje butaric kot običajno.

Bogoslužje velikega tedna:

na cvetno nedeljo, 16.3., ob 9.30 blagoslov zelenja, butaric in oljk na dvorišču in sprevod v cerkev, kjer bo sv. maša z dramatisiranim pasijonom.

Na veliki četrtek, 20.3., bo sv. maša ob 7.00 zvečer in molitvena ura.

Na veliki petek, 21.3., bodo obredi v čast Gospodovem trpljenju ob 3.00 popoldne in potem češčenje Jezusa v Božjem grobu. Ob 6.30 zvečer križev pot.

Na veliko soboto, 22.3., bo češčenje Jezusa v Božjem grobu. Blagoslova velikonočnih jedil bosta ob 2.00 in ob 5.00 popoldne. Ob 7.00 zvečer velikonočna vigilija.

Na veliko noč, 23.3., bosta sv. maši ob 8.00 in 10.00 dopoldne. Ob 8.00 zjutraj bo vstajenjska procesija.

Na velikonočni ponedeljek, 24.3., bo sv. maša ob 9.30 dopoldne, po maši kosilo v dvorani in pirhovanje. Večerne maše ta dan ne bo.

FIGTREE – WOLLONGONG

Sv. maše so vsako 2. in 4. nedeljo v mesecu ob 5.00 popoldne: 13. in 27.1., 10. in 24.2., 9.3.

Na 1. postno nedeljo, 10.2., bo pri maši blagoslov pepela in pepelenje.

Na cvetno nedeljo, 16.3., bo sv. maša z blagoslovom zelenja in pasijonom ob 5.00 popoldne.

Na veliki petek, 21.3., bo bogoslužje v čast Gospodovemu trpljenju ob 7.00 zvečer.

Na veliko noč, 23.3., bo obred vstajenja in sv. maša ob 5.00 popoldne. Po sv. maši bo blagoslov velikonočnih jedil.

CANBERRA – GARRAN

Sv. maša je vsako 3. nedeljo v mesecu ob 6.00 zvečer.

V marcu: Na 3. nedeljo, 16.3., ne bo sv. maše, pač pa bo sv. maša na veliko noč, 23.3., ob 6.00 zvečer. Po maši bo blagoslov velikonočnih jedil in srečanje v dvorani.

V juliju bo pri nas Svetovni dan mladih, ki ga bo sklenil papež Benedikt XVI. s sv. mašo 20.7.2008. Takrat v Garranu ne bo sv. maše, pač pa bo sv. maša naslednjo nedeljo, 27.7., ob 6.00 zvečer.

HAMILTON – NEWCASTLE

Sv. maša bo na belo nedeljo, 30.3., ob 6.00 zvečer in potem srečanje v dvorani. Naslednje Božje službe bodo: na praznik sv. Petra in Pavla, 29.6. (nedelja), 31.8., 30.11. in 28.12., če ne bo kdaj določeno drugače.

ZLATA IN SONČNA OBALA IN PLANINKA, QLD

Velikonočna Božja služba bo v soboto, 5.4., in nedeljo, 6.4.2008: v soboto, 5.4. ob 4.00 popoldne na Klubu Lipa na Zlati Obali, v nedeljo, 6.4. ob 10.30 na Planinki in ob 5.00 popoldne v Buderimu.

PERTH, WA

Obisk rojakov bo predvidoma v mesecu avgustu ali po dogovoru. P. Valerijan bo v maju in juniju odsoten, zato bo obiskal rojake kasneje. Podrobnosti sledijo.

KRST:

Finley Ernest CAR, Maylands, WA, rojen 2.11.2007. Starša: Joe Car in Nina Maree, rojena Heeley. Botra sta bila Mario in Julie Anne Car. – Merrylands – Sv. Rafael, 29.12.2007.

POROKA:

UROŠ LENARŠIČ, sin + Franca in Marije, rojene Bastarda, rojen 2.5.1967 v Ljubljani, krščen na Brezovici pri Ljubljani, stanujoč Loška cesta 14, Log, Brezovica pri Ljubljani, in SUZANA NARTNIK, hči Miroslava in Ivane, rojene Kranjc, rojena 10.11.1972 v Ljubljani, krščena prav tako na Brezovici pri Ljubljani, stanujoča Plešivica 25, Notranje Gorice. Priči

sta bila ženinova teta Jeni Brežnik in mož, častni generalni konzul RS Alfred Brežnik. – Merrylands – Sv. Rafael, 29.12.2007.

NAŠI POKOJNI:

V torek, 20.11.2007 zgodaj zjutraj je v bolnišnici v Wollongongu umrla **MARIJA GODEC, rojena Koronja**, 13 Fitzgerald Street, Cringila, NSW. Rodila se je 3.10.1925 v Ratkovcih v Prekmurju. Poročila sta se z Antonom Godcem v Avstriji, odkoder sta po nekaj tednih prišla v Avstralijo (1963). Otrok nista imela. Marija je bila čistilka in gospodinja, dobra žena, zelo rada je delala zlasti na vrtu in podarila rože vsakemu, ki je prišel na obisk. Mož Anton je umrl pred poldrugim letom, 18.6.2006. Mariji sta veliko pomagala zlasti Gusti in Milka Jambrovič, ki sta tudi bedela ob njej v zadnjih dneh in urah življenja, da ni bila sama, saj svojcev nima več. Rojaki smo se prav tako v lepem številu zbrali pri sv. maši v Figtreeju 23.11.2007 in poskrbeli za lep pogreb na pokopališču Kanahooka – Dapto.

Na god sv. Miklavža, 6.12., je v Royal Prince Alfred Hospital v Camperdownu umrla **SILVIJA MIKLIČ, rojena Šajn**, stanujoča 4/91 Balmain Street, Leichardt, NSW. Rodila se je 16.12.1929 v vasi Podpenšek pri Ilirski Bistrici. V družini je bilo 11 otrok. Poročena je bila z Jožetom Mikličem, ki je doma z Dolenjske. Poleg njega zapušča sina Jožka, brata Danila in družino, v Sloveniji 4 brate in sestro ter eno sestro v Kanadi. Pogrebno sv. mašo smo obhajali pri Sv. Rafaelu v Merrylandsu v sredo, 12.12.2007, pokopana je na slovenskem delu pokopališča v Rookwoodu.

V četrtek, 13.12.2007, je v bolnišnici v Bulliju, NSW, umrl **VIKTOR NOVAK**, 7 Daphne Street, Belambi. Rojen je bil 2.8.1933 v Preložah pri Ilirski Bistrici, župnija Pregarje. Poročen je bil z Dragico Iljaš. Žena je umrla pred 24 leti (7.12.1983) in je bila prva, za katero smo obhajali pogrebno sv. mašo v naši cerkvi Vseh svetih v Figtreeju, ko je bila ta blagoslovljena. Zadnje leto in pol je preživel v domu počitka in tri tedne v bolnišnici. Viktor zapušča hčerki Diano in Susie, sina Maria in dve vnukinji. Pogrebno sv. mašo smo obhajali v torek, 18.12.2007 v Figtreeju, pokopan je na pokopališču Kembla Grange.

V nedeljo, 23.12.2007, je v bolnišnici Mt. Druitt umrl **RUDI JAKSETIČ**, 57 Amphitheatre Circuit, Baukham Hills, NSW. Rodil se je 23.4.1928 v

Trepčanah pri Ilirski Bistrici v župniji Podgraje kot najmlajši od enajstih otrok. Leta 1948 sta z bratom Alojzom emigrirala v Italijo. Rudi je enajst mesecev pomagal v semenišču v Rimu v kuhinji, na vrtu, pri hišnih opravilih in stregel pri sv. mašah. Naslednje leto sta brata z norveško ladjo prišla v Avstralijo, kjer je Rudi v Bathurstu delal na cesti in nato v Snowyju. Leta 1954 je prišel v Sydney in kupil hišo v Burwoodu. Čez tri leta, 1957, sta se v Paddingtonu poročila z Emo Zadnik, ki je doma iz župnije Hrpelje-Kozina. Poleg žene Eme zapušča hčer Mirjam, sinove Dannyja, Davida in Marka, vnuke Rebecca, Alexandra, Matthewa, Stephanie in Timothyja. Rudi je bil dolga leta pevec v moškem zboru Kluba Triglav, nato v našem cerkvenem pevskem zboru pri Sv. Rafaelu in v moškem zboru Rožmarin pod Južnim soncem. Pogrešali bomo njegov lep bariton. Zadnja leta je bohal, pa je kljub temu ostal veder, družaben, poln volje do življenja in zdravega humorja in ni zamudil pevskih vaj in nedeljskega bogoslužja. Nikoli ni potožil o svojih težavah ali o boleznih, ampak je rajši bodril druge okrog sebe in skrbel za dobro voljo. - Pogrebno sv. mašo smo obhajali v petek, 28.12.2007, pri Sv. Rafaelu v Merrylandsu. Pri sv. maši je prepeval naš cerkveni pevski zbor, v cerkvi in pri grobu so mu zapeli pesmi tudi pevci Rožmarina. V slovo so mu spregovorili sinovi Danny, David in Mark, hči Mirjam in vnukinja Rebecca pa sta prebrali Božjo besedo. Pokopan je na starem delu pokopališča Rookwood ob kapeli Srca Jezusovega, kjer že počiva njegov brat Alojz, ki se je z avtom smrtno ponesrečil pred 51 leti.

Na božič, 25.12.2007, je v bolnišnici v Sutherlandu umrla **ANTONIJA MERLAK, rojena REJEC**, 23 Como Road, Oyster Bay, NSW. Rojena je bila 21.10.1927 na Črnem vrhu nad Idrijo. Poročena je bila z Matijem Merlakom iz Rovt nad Logatcem, ki je umrl leta 1986. Zapušča hčerko Andrejo v Avstraliji in nečake v Sloveniji. Pogrebno sv. mašo smo obhajali 31.12.2007 v župnijski cerkvi sv. Patrika v Sutherlandu, maševal je tamkajšnji novi župnik Fr Isidore Anantharaj, ki je prišel v župnijo pred Božičem, doma je s Sejšelov. P. Darko je somaševal, prebral evangelij in pridigal v obeh jezikih ter vodil pogrebni obred na pokopališču Woronora.

V petek, 4.1.2008, je v domu počitka Mt. Warrigal v Sheal Harbourju umrla **TEREZIJA GODINA,**

rojena KOLENKO. Rodila se je 26.4.1929 na Gornji Bistrici v župniji Črenšovci. Poročena je bila z Janezom Godinom, ki je doma iz Dolnje Stare vasi pri Šentjerneju in je pred 25 leti tudi pomagal pri prenovi cerkve in kluba v Figtreeju. Družina je živela v Albion Parku. Terezija je bolehala več let. Poleg moža Janeza zapušča sinove Janka, Tonija, Jožka in Marka, vnuke Nathana, Kristana, Elizo in Tazzarin, sestro Gizelo Mlinarič in družino v Albion Parku, sestro Matildo z družino v Sloveniji ter svakinjo Anico Kolenko, ki živi v Greystanesu, in njeno družino. Pogrebno sv. mašo smo obhajali v Figtreeju 11.1.2008, pokopana je na pokopališču Kanahooka – Dapto.

V ponedeljek, 7.1.2008 zvečer je v bolnišnici Mt. Druitt umrl **IGNAC KUSTEC**, 9 Cygnet Place, Willmot, NSW. Luč sveta je zagledal 8.5.1946 na Dolnji Bistrici v župniji Črenšovci. Poročila sta se z Ido, rojeno Jenoš. Poleg žene zapušča otroke Katarino, Danijela in Adriano ter 7 vnukov, v Sloveniji brata in sestro in dve sestri v Kanadi. Ignac je bil po poklicu cementar in je rad in veliko pomagal pri naši cerkvi in misijonu, pri gradnji cerkve in dvorane ter na Slovenskem društvu Sydney, za kar se mu je zahvalil pri pogrebu rojak Štefan Šernek, dolgoletni predsednik Društva. Nikoli ni odrekel pomoči. Decembra 2006 je bil operiran na trebušni slinavki, zadnje leto se je zdravil po bolnišnicah in nekajkrat tudi prejel zakramente Cerkve. Pogrebno sv. mašo smo obhajali pri Sv. Rafaelu v Merrylandsu v petek, 11.1.2008, pokopan je na pokopališču Pinegrove poleg svojega sina Ignaca, ki je umrl pred devetimi leti, in v bližini pokojnega brata Antona.

V torek, 8.1.2008, zgodaj zjutraj je doma v Merrylandsu, 67 Chester Street, umrl **FRANC MATUŠ**, mizar in stavbenik v pokoju. Luč sveta je zagledal v Čepincih pri Markovcih v Prekmurju 17.2.1932. Bil je sin Štefana in Neže, rojene Kalamar. Na praznik Gospodovega razglasenja, 6.1.1957, sta se v domači župniji Markovci poročila s Terezijo Gašpar, domačinko iz Čepinec. Novembra istega leta sta prišla v Avstralijo, najprej v Bonegilo, kjer sta ostala tri tedne, potem sta šla za osem mesecev na ovčjo farmo blizu Mengena, NSW. Odtod sta se preselila v Mascot, kjer je Franc delal v tovarni pohištva (2 leti), nato so živeli 3 leta v Redfern, 15 let v Marrickvillu in od leta 1976 v Merrylandsu. Franc je rad in veliko pomagal pri

cerkvi in v dvorani, prav tako njegova družina, s katero smo vseskozi povezani. Leta 1995 se je upokojil. Kmalu potem se je začel njegov križev pot boleznimi. Leta 1996 je bil operiran na prostati in naslednje leto so mu zaradi tumorja odstranili ledvico. Pridružili sta se Alzheimerjeva bolezen in demenca. Kljub temu ni izostal od Božje službe, dokler so mu dopuščale moči. Lani sta z ženo Terezijo obhajala zlato poroko. Družina je z

ljubeznijo skrbela zanj, patra pa sta mu ob obiskih podelila zakramente Cerkve. Franc - »Feri« poleg žene Terezije zapušča hčer Suzano, hčer Danico z možem Stevenom, vnukinjo Mio, svaka Ludvika z družino. Pogrebno sv. mašo smo obhajali pri Sv. Rafaelu v Merrylandsu v soboto, 12.1.2008, in ga v velikem številu pospremili na slovenski del pokopališča v Rookwoodu.

p. Darko in p. Valerijan

VAŠI DAROVI

do 21. januarja 2008

ZA BERNARDOV SKLAD:

\$270: M. in P. Beribak.

\$140: Marija in Slavko Godec.

\$100: Marija Samsa, družina Baša, Janez Robar.

\$70: J. in A. Kučko, Maria Patafta, Paula Fabian.

\$50: Henrik Šajn, Janez in Minka Albrecht.

\$40: Karl Holvet, Elizabeta Camay, Feliks Kramberger, Marija Božič, Erna Mežnar, Magda Benc, Elizabeta Kenda.

\$35: Janez Plut.

\$30: Marta in Anton Kristan, Anica Zupančič, Anka Pekol, Marija Pongračič, Franc Vrtelj, Zinka Kaiser, Olga Reholc.

\$20: N. N., Štefan Premrl, V. in E. Godec, Matilda Krašovec, Marija Kromar, Franc Janežič, Janko Filipič, Juliana Kotarski, Jana in Jože Čeh, Jury Bogdan, Jože Kapušin, Ivan Kampuš, Jožef Dobrovšak, Ivanka Bajt, Franc Golc, Anton Špiclin, Angela Povh, Marjan Peric, Lojze Korošec, Alojz Kastelic, Silva Krčmar, Alojz in Joška Ličan, Majda Skubla, Ivanka Jaušovec, Cilka Žagar, E. in A. Seljak, Jože Juraja, Marija Škofic, Majda Muzlai, Milka Zidar, Vanda Sperne, Jože Lapuh, Peter Vorich, Jože in Terezija Krušec, Marija Dolenc, Helena Leber, Josefina Cugmeister, Jožefa Mikuš, Rudi Strah, Augustin Tomazin, Iva Benko, Branka Iskra, Albin in Zora Gec, Ema Kokelj, Pavel Tonkli, Jože Grilj, Stan Prosenak, Iva Jerič, Alma Spraulig, Bara Kardoš, Tone Jesenko, Antonia Vučko, Ivanka Smrdel, Anica in Alojz Markič, Liljana Brezovec, Ivan in Marija Rudolf, Ivan in Maria Harey, A. in M. Brne, Jože Topolovec, H. in D. Hilla, Ana Ogrizek, dr. Zvonimir Hribar, Marija Brgoč, Hinko Hafner, Marjan Vihtelič, HASA, Ana Sutej, Anka Dominko, F. in F. Maver, Avgust Glavnik, Maria Starc, F. in I. Magdič, Ida Migliacci, Paula Vohar, Milica Hajek, Tone in Anica Konda, Anton Švigelj, Marko

Zitterschlager, družina Jaklič, Ludvik Smuc, Tone Mikuš, Ivan in Anica Horvat, Marija Boelčkey, Anton Cevec, Tomaž Možina, A. in M. Urbančič, Marija Gregorič, Viktorija Mrak, Margaret Hatežič, Franz in Angela Plohl, Danilo in Zofi Šajn.

\$15: M. Vončina.

\$10: Francka Kotnik, Bernard Brenčič, Danica Petrič, Irma Zadel, Drago Jakovac, Elvira Čuk, Ema in Jože Črnčec, Jakob Urbančič, Olga Meziniec, M. in M. Godec, R. in M. Verbanc, Anton Vidmajer, F. in I. Kampuš, Anamaria Zver, Jožef Rezek, D. in V. Velcich, Frank Murko, J. in R. Horvat, V. Tomazin. M. Vran, B. Prinčič, Elizabeth Kovačič, Alojz in Olga Brne, Anica Kodrič, Angela Brala, Alojz in Alojzija Husarek, Jože Malnarič, Kristina Car, Ana Kolenko, Toni Šajn, Zofia in Alojz Hrast, Marija in Lojze Kerec, Anton Gjerek, Angela Lečnik, Gabrijel Gomizel, Draga Vadjal, Ivan Trebše, Albert Vene, Roman Uršič, Roza Kavaš, Jože Lipovž, Slavica Brumec.

\$8: J. Košir.

\$5: A. Gubič, Ivanka Bole, Antonija Ahec, Francka Ludvik, Renato Ivančič, Maria Stajanko, F. Matjašič, Terezia Jošar, Jože Belovič, Gizela Mlinarič.

ZA LAČNE: \$50: Jana in Jože Čeh, Marta in Anton Kristan. **\$30:** Alojzija Gosak. **\$20:** Anton in Elizabeta Kociper, Nadia N. Vonič.

ZA MISIJONE: \$200: Tone in Anica Konda.

\$70: Marija in Anton Brne. **\$50:** Jože in Terezija Krušec, Marija Rogina, Ema Bole-Kosmina - za p. Huga, N. N. Geelong, Lojze in Barica Brodnik - namesto božičnih voščilnic.

\$20: Alojzija Gosak, Elvira Mahnič.

\$10: Klara Brcar.

ZA MISIJON V ZAMBIJI: \$200: Majda Skubla.

MLADINI OB SREČANJU S SV. OČETOM:

\$ 20: Josipa Kunek.

BOG POVRNI VSEM DAROVALCEM!

SLOVENSKO DRUŠTVO SYDNEY – poročča Štefan Šernek

Novi odbor Slovenskega društva Sydney

V dvorani Slovenskega društva Sydney smo imeli v nedeljo, 2. decembra 2007, ob 3. uri popoldne **generalni članski sestanek in volitve**. Po več letih je društvo zopet izvolilo celoten odbor. Izvoljenih je bilo 12 članov nadzornega odbora in eden član pododbora.

Imamo skupaj 13 članov. Še isti dan smo po kratkem sestanku izvolili novega predsednika. A v ponedeljek, 3. decembra, so na sestanku izvolili delovanje ostalih odbornikov.

Predstavljamo vam jih:

Predsednik: Joško Erzetič

Podpredsednik: Mirko Cerovac

Blagajnik: Jožef Nemeš

Tajniško delo sta prevzela: Linn in Viljem Pušenjak

Prireditve in kultura: Štefan Šernek, Zora Johnson

Ostala dela so se razdelila ostalim članom: Ana Šernek, Ančka Erzetič, Zorica Cerovac, Fanika Zafošnik, Micka Nemeš in Stane Jug.

MIKLAŽEVANJE smo imeli v nedeljo, 9. decembra 2007, ob 3. uri popoldan. Obisk je bil uspešen, saj je prišlo veliko mladine in tudi naših vnučkov ni manjkalo. Miklavž je obdaril vse otroke, katerih darila je poklonilo Slovensko društvo. Bilo pa je tudi mnogo drugih daril, katere so poklonili

Vodilni odbor Slovenskega društva Sydney.

svoji in prijatelji. Zahvaljujemo se sv. Miklavžu in spremstvu. Bila je tudi izžrebana loterija s štirimi dobitki in žrebanje srečnega člana, katerega na žalost ni bilo med nami tisti večer.

Za ples in zabavo je igral ansambel Alpski odmevi pod vodstvom Štefana Šerneka mlajšega.

Želimo in upamo, da bo naše društvo SDS tudi v novem letu 2008 še bolj uspešno in priljubljeno med svojimi člani in obiskovalci.

Prav tako želimo vse slovenskim organizacijam in cerkvenim centrom v Avstraliji SREČNO, ZDRAVO, BLAGOSLOVLJENO LETO 2008.

SILVESTROVANJE pri SDS in prihod novega leta 2008 smo imeli v večeru 31.12.2007. Ta večer z so z veseljem in zadovoljstvom prihajali ljudje iz vseh krajev: Wollongonga, Newcastla, Melbourne, Adelaide in okolice Sydneya. Dvorano so napolnili skoraj do zadnjega stola. Ob osmi uri zvečer so začeli servirati hrano v treh obrokih. Hrana je bila izvrstna, okusna in obilna. Zahvala našim kuharicam in šefu Jožetu Nemešu. Prav tako nas

Na volitvah, 2. decembra 2007, je bilo izvoljenih 12 članov nadzornega odbora in eden član pododbora.

je navdušila sladka kapljica dobrega vinčeca, da smo bili veseli in razpoloženi.

Ta večer nas je na plesišču razveselili ansambel TIROLEAN ECHOS s polkami, valčki in podobno. Imeli smo 12 dobitkov za loterijo. Sponzorji so bili G. Gojak, Primo delikatesa, Joes Fr. market, SDS, družini Šernek in Jambrovič ter drugi. Imeli smo žrebanje srečnega člana. Tik pred polnočjo smo poklicali predsednika Jožefa Erzetiča, da nas pozdravi in popelje v novo leto 2008. Spregovoril je tudi Štefan Šernek starejši, ki je bil govornik

in voditelj tega večera. Z nekaj šaljivkami in ob spremstvu g. Lentija iz Melbourne na harmoniko sta zapela nekaj domačih melodij, kar je še bolj popestrilo naš silvesterski večer in prihod novega leta 2008.

In vsem vam, dragi rojaki, želimo srečno in zdravo novo leto 2008.

Obiščite naš dom in naše prireditve v večjem številu. Le s tem boste pomagali k daljšemu obstoju Slovenskega društva Sydney.

Hvala in dobrodošli!

ZLATO SREČANJE AVSTRALSKIH SLOVENCEV 2007

Zgodovinski arhiv za avstralske Slovence, na kratko HASA NSW, je prevzel organizacijo prvega skupnega srečanja vseh tistih rojakov, ki so prispeli v Avstralijo leta 1957 ali pa še prej. Zbrali so se rojaki iz vseh koncev NSW, nekateri pa tudi iz Queenslanda in Viktorije. Mnogi od njih se niso videli že dolgo let, nekateri so pa še v stalnih stikih. Prvotna ideja o srečanju bi naj zajela dekleta, ki so prišla v Avstralijo z letalom iz taborišča Aversa v Italiji, ker pa je obletnica 50 let tako lepa okrogla številka, ni bilo čudno, da je do enakih idej prišlo tudi drugje, med ljudmi, ki so potovali v Avstralijo z ladjo Toscana decembra 1957 in drugimi. Iz vseh teh pogovorov se je porodila ideja, naj bi HASA NSW prevzela organizacijo srečanja vseh, ki so prispeli v Avstralijo leta 1957 ali še prej. Objavili smo to idejo na radiu, v časopisih, na Stičišču avstralskih Slovencev, v pisnih članom kluba Panthers-Triglav in kar naenkrat smo bili preplavljeni z odgovori. Sodelavke HASA NSW so sprejemale telefonske klice ljudi, ki bi želeli priti na to srečanje, zraven pa še povedati, kdaj in kako so odšli iz domovine, v katerih taboriščih so preživeli dneve, tedne in nekateri leta čakanja, da bodo odšli na dolgo pot v novo domovino, kam jih je zanesla pot v Avstraliji, njihove upe, težave in razočaranja, pa tudi uspehe in srečne trenutke.

Alfred Brežnik z najstarejšo slovensko priseljenko Ido Sedevčič (v Avstralijo je prispela leta 1939) in njenim sinom duhovnikom g. Edwardom Sedevčičem.

Predsednica HASA NSW Martha Magajna, tajnica Maria Grosman in blagajničarka Mihelca Šušteršič z "Zlato knjigo".

Število prijavljenih je naraščalo, delo in priprave so se kopičile. Našli smo pokrovitelje, prijazne ljudi, ki so bili tudi sami del proslave petdesetletnice in so bili pripravljeni prispevati zastonj ali za majhno ceno del hrane za pogostitev, klubi in organizacije so obljubili finančno podporo, nabaviti je bilo treba

projektor in platno, na katerem bi lahko zbranim prikazali posamezne zgodbe priseljencev, ki jih je zbiral Florjan Auser iz Slovenske medijske hiše. Pripravljali smo »Zlato knjigo«, v katero naj bi se podpisali vsi slavljenci in zraven pripisali, kdaj so prišli in s katero ladjo ali letalom. Ves čas pa so še prihajali novi klici in število prijaviteljev je naraščalo že preko 300 ljudi. Bali smo se, da v dvorani verskega središča ne bo dovolj prostora, dovolj miz, dovolj krožnikov, dovolj kozarcev, dnevi pa so hiteli in se bližali datumu, ki je bil napovedan.

V SOBOTO, 15. DECEMBRA 2007, ob 3. uri popoldne se je dvorana verskega in kulturnega središča sv. Rafaela, 311 Merrylands Road, Merrylands NSW, napolnila do zadnjega kottička.

Prišli so ljudje, ki jih nismo videli že več desetletij, za katere sploh nismo vedeli, da so še živi, nekateri so pripeljali družine, otroke in vnuke in v množici so iskali in s težavo našli stare prijatelje. Poleg njih so prišli vsi vidni javni delavci slovenske skupnosti, predsedniki organizacij in klubov iz vsega NSW, zaslužni sodelavci organizacije HASA NSW, ki so že v preteklih letih s pridnim delom pomagali postaviti to organizacijo na trdne noge s finančno podporo ali s pridnim delom. Še posebno smo bili veseli udeležbe ljudi, kot je zvezna ministrica za stanovanjske zadeve in za položaj žensk – Hon. Tanya Pliberšek, MP za mesto Sydney, katere starši so tudi bili med slavljenci in je pripeljala s seboj tudi soproga in otroke; častni generalni konzul Republike Slovenije Alfred Brežnik, ki je bil patron in soustanovitelj naše organizacije HASA NSW, zastopnica Veleposlaništva Republike Slovenije Božena Forštnarič z možem ter pater Darko in pater Valerijan iz verskega in kulturnega središča Merrylands in še veliko število pomembnih javnih delavcev v naši skupnosti. Veliko ljudi je prišlo in čeprav je bilo malo tesno, je bilo za vse prostora in zadovoljni so bili, mi pa tudi. Poleg prijetnega srečanja s starimi prijatelji smo velik del slovenske skupnosti seznanili z delom in poslanstvom, ki si ga je zastavila naša arhivska organizacija HASA NSW.

Na novem ekranu smo prikazali informativni video o delu in postopkih urejanja arhivov, nato pa še video z življenjskimi zgodbami večjega števila priseljencev, kar bo predstavljalo tudi dragocen dodatek našim arhivom.

Dobili smo tristo in nekaj majhnih in velikih zgodb o naših ljudeh, nekateri so prinesli s seboj kuverte z dokumenti, fotografijami in drugimi papirji, namenjeni arhivom, ostali pa so obljubili, da nam bodo povedali več o sebi in svojem življenju, ko bomo našli čas za pogovor z vsemi in bodo preiskali domače predale za dokumente, vozne karte, pisma, slike, in drugo, kar bi lahko shranili v arhivskih prostorih HASA. Podpisali so se tudi v Zlato knjigo in še je ostalo veliko prostora za naslednja leta, ko bomo pripravili srečanje ljudi, ki so prispeli v Avstralijo leta 1958.

Zahvaljujemo se vsem prostovoljnimi delavcem, ki so pomagali in pripomogli k uspehu prireditve. Enako tudi hvala vsem pokroviteljem za njihovo podporo.

Pokrovitelji HASA NSW in še posebej pokrovitelji Zlatega srečanja so bili: Pokrovitelj – patron srečanja je bil Alfred Brežnik, častni generalni konzul RS za NSW. Sponzorji pa so bili: Urad RS za Slovence v zamejstvu in po svetu iz Ljubljane; Znanstveno-raziskovalni center SAZU Ljubljana; Veleposlaništvo RS iz Canberre; Versko in kulturno središče Merrylands; Panthers-Triglav St. John's Park; Slovensko društvo Sydney Wetherill Park; Avstralsko-slovensko društvo Tivoli Newcastle; Slovensko-avstralski klub Planica Wollongong; Florja Auser Slovenia Media House Sydney; Radi SBS – Tanja Smrdel; Redlea Chicken – John Velchic; Gojak Meats Burwood – družina Gojak; Impact International – družina Lajovic; Beyond Slovenia Travel Agency – Stephanie Sauvage.

VELEPOSLANIŠTVO REPUBLIKE SLOVENIJE V CANBERRI OBVEŠČA, DA BODO KONZULARNE URE:

V MELBOURNU v ponedeljek, 18.02.2008 ter v ponedeljek, 17.03.2008, vedno od 13. do 17. ure v prostorih slovenskega misijona v Kew.

V SYDNEYU v petek, 29.02.2008 in 28.03.2008, od 14. do 17. ure v prostorih slovenskega misijona v Merrylandsu.

IZ KLUBA PANTHERS - TRIGLAV

piše Martha Magajna

PRIZNANJE ZA PROSTOVOLJNO DELO V SLOVENSKI SKUPNOSTI, ŠE POSEBEJ V SLOVENSKEM DRUŠTVU SYDNEY, STA OB PODELITVI PRIZNANJ ZA "SLOVENCA LETA 2006" PREJELA STANE IN MARTA TOMŠIČ.

MARTA in **STANE TOMŠIČ** sta prispela v Avstralijo leta 1960. Aktivno sta začela sodelovati v slovenski skupnosti, ko se je pričelo zidanje slovenskega doma v Horsley Parku. Oba sta prispevala h gradnji doma, Stane pri gradnji sami, pri postavitvi ograje in drugod, Marta pa v kuhinji, čiščenju in s peko peciva. Prijela sta za delo, kjer je bilo potrebno. Delu na slovenskem hribčku sta posvetila večino prostega časa. Delo in pomoč sta nadaljevala tudi pri gradnji drugega doma v Wetherill Parku in tudi, ko je bil dom zgrajen. Posebno Marta je veliko pomagala s kuhanjem, serviranjem in peko peciva. Leta 1998 sta bila izvoljena v odbor Slovenskega društva Sydney in veliko let sta urejala vrtove okrog klubskih prostorov, kar pomeni dva do trikrat tedensko zalivanje, čiščenje, sajenje in splošno negovanje okolja. Stane je, ko je bil odbornik, oskrboval tudi vse hišne in vrtno naprave. Štiri leta kasneje sta zaradi zdravstvenih razlogov izstopila iz odbora, vendar še vedno rada priskočita na pomoč, kjer treba. Rada se udeležujeta društvenih prireditev in sta redna obiskovalca vsak vikend, posebno pa se posvečata balinarski sekciji in velikokrat zastopata društvo v balinarskih tekmovanjih.

ALEKSANDRA LAJOVIC
NSW SLOVENIAN OUTSTANDING
SENIOR CITIZEN OF THE YEAR 2006

ALEKSANDRA LAJOVIC, znana med prijatelji in rojaki kot SAŠA, je bila rojena v Trstu kot hčerka slovenskih staršev. V Trstu se je poročila z Dušanom Lajovicem in prišla z njim v Avstralijo 11. junija 1950 z ladjo »Oxford Shire«. Oba sta se hitro aktivno vjučila v slovensko skupnost. Bila sta ustanovna člana prvega Slovenskega društva v Wollahri leta 1957. Saša se je pridružila in sodelovala tudi pri takratni novo ustanovljeni dramski skupini »Soča«. Približno 1970 leta je delala kot tajnica pri Slovenskem društvu na Ferrers Road, Horsley Park. Ko se je ustanovilo Slovensko narodno društvo, je Saša pridno prišla za delo tam in delovala naprej. Pozneje je ponovno postala član Slovenskega društva Sydney in kasneje še društva Triglav, kar je še danes, oba z možem pa sta zelo aktivno sodelovala pri Avstralsko Slovenski Konferenci in še posebej pri pri Slovenskem Narodnem svetu za NSW. Najbolj pomembna pa je njena aktivnost v verskem in kulturnem središču Merrylands, saj je Saša bila vedno zelo aktivna pri slovenski cerkvi. Osebnostno je tedensko prostovoljno in brezplačno delala v pisarni verskega centra od leta 1981 do predkratkim, ko je zaradi zdravja to funkcijo opustila. Urejala je finančne zadeve, poleg tega pa tudi pomagala pri drugih delih. Poleg njenega dela je podprla številne akcije in

Helena Gerič, Stane in Marta Tomšič
ter manager kluba Panthers-Triglav Huy Vu.

Saša Lajovic in častni generalni
konzul RS Alfred Brežnik.

nabirke za razne socialne in druge humane namene. Saša Lajovic je zelo skromna in privatna oseba, ki zelo nerada govori o sebi, vendar njeno delo samo po sebi zapušča trajen pečat v prid vse slovenske skupnosti. Pristrčna hvala vsem trem in čestitamo!

MIKLAVŽEVANJE, BOŽIČNI PRAZNIKI IN SILVESTROVANJE V KLUBU PANTHERS-TRIGLAV

Po stari slovenski tradiciji smo v klubu Panthers-Triglav najprej proslavili god svetega Miklavža, ki obdari vse otroke. Zbralo se je veliko število otrok, ki so izkoristili lep dan na otroškem igrišču na dvorišču, drugi so se prepustili umetniku, ki jim je porisal obraze, nekateri pa so tudi zaplesali ob zvokih žive glasbe ansambla »EVROS«. Prav nič se niso bali črnih parkljev in prav neustrašeno so sprejeli darila od dobrohotnega svetnika.

Včasih so bili na božični dan vsi lokali, klubi in restavracije zaprti, sedaj pa je na razpolago vse več restavracij, ki tudi na božični dan nudijo kosilo, pa naj bo skromno ali razkošno in vse več ljudi sprejmejo vablivo ponudbo na kosilo, kjer lahko v udobnih hlajenih prostorih uživajo dobrote, ne da bi se morala gospodinja mučiti s kuhanjem, peko in pospravljanjem. Restavracija kluba Panthers-Triglav že več let zapovrstjo nudi zelo raznovrsten izbor hrane, ki je precej prilagljena avstralskim razmeram, kar pomeni, da je na razpolago predvsem velika izbira morskih specialitet, zraven pa tudi veliko število mesnih jedi, solat in slaščic. Restavracija je bila na božični dan odprta od 11.30 dopoldne pa do 5. ure popoldne, prostor si je bilo treba prej rezervirati in vsi sedeži so običajno zasedeni. Kosila sta se udeležila tudi pater Darko in pater Valerijan in prav veseli smo ju bili. Po slovenski tradiciji obiska službe Božje opolnoči pri polnočnici in potem še jutranje maše na božični dan je na topel avstralski božični dan prav prijetno priti v lepo ohlajen klub in si postreči z izbranimi jedmi v družbi prijateljev, žalostno je samo, da lahko poješ samo toliko, čeprav imaš na razpolago štiri ure časa za kosilo. Ko okrog pete ure popoldne popiješ še zadnjo kavo in jo pospremiš še s koščkom pavlove, si res pripravljen na počitek.

Prav tako smo v klubu Panthers-Triglav proslavili tudi zadnji dan v letu in prehod v novo leto 2008. Pri vratih v dvorano so nas postregli s kozarcem šampanjca in nas popeljali do lepo okrašenih miz, nakar smo si ogledali izbiro novoletnih dobrot in pozdravili znance in prijatelje. Z nami so praznovali tudi prijatelji iz Newcastlea in drugih krajev. Po bogati večerji je ansambel »Evros« z živahnimi melodijami dvignil tudi najbolj lenobne plesalce in pritegnil

Pater Darko Žnidaršič in Zora Johnson v božičnem razpoloženju.

**»Si bila pridna?«
je vprašal sveti Miklavž.**

Z nami so praznovali tudi prijatelji iz Newcastlea: Maria and Emil Grosman nazdravljata Novemu letu.

na plesišče še celo mojega moža Lojzeta, ki običajno čuva svoje noge za ribarjenje. V prijetnem razpoloženju smo pričakali polnočni ognjemet na velikem ekranu in si izmenjali silvestrske poljube s prijatelji, znanci in neznanci in na splošno sklenili, da se je leto 2008 lepo začelo. Naj bo zdravo, srečno in zadovoljno tudi za vse, ki jih ni bilo zraven in jim tega nismo mogli zaželeli!

AVTOBUSNI IZLETI

Klub Panthers-Triglav priredi po en avtobusni izlet vsak mesec in ti izleti so vedno lepo obiskani. V mesecu novembru 2007 smo obiskali japonske vrtove Edogawa v Gosfordu, košček miru in sproščenosti, ki je bil ustvarjen kot simbol prijateljstva med Avstralijo in Japonsko. Po kosilu pa smo

Krmljenje pelikanov.

Marija, Rudi, Fred, še ena Marija in Lojze so pridno nabirali češnje.

obiskali Entrance, kjer smo se pridružili drugim turistom pri krmljenju množice pelikanov na promenadi. Te velike ptice predstavljajo edinstven pogled in človek se lahko samo čudi, kako brez ure vedo, da bodo ob določenem uri popoldne na Promenadi dobile zastoj ribe. Neverjetno!

V ORANGE PO ČEŠNJE.

Naše naslednje potovanje v mesecu decembru nas je popeljalo v v Orange po češnje. Človek bi pričakoval, da bo videl visoka drevesa in lestve, vendar, kakor vse sadje v tej lepi deželi, so tudi češnje lahko dosegljive in drevesa so take vrste, da so samo najvišje veje ven iz dosega nabiralcev. Vožnja je precej dolga, ustaviti smo se morali

**Zmagovalci Zdravko Valenčič,
Albin Sedmak, Zdenka Biletič
in Srečko Kesmič
s Cankarjevim pokalom.**

v Lithgowu za jutranjo kavo in piškote in dosegli Orange ravno pravi čas, da smo nabrali dovolj češenj, preden je začelo deževati. Češnje so bogato obrodile in zaradi deževja nekaj tednov prej, je bilo precej tudi razpokanih, vseeno pa smo jih nabrali dovolj zase in še za vse prijatelje in sorodnike, ki so ostali doma. Kakor vedno, so

nam v klubu v Orange postregli z okusnim kosilom in že smo bili na poti domov. Bilo je le nekaj dni pred božičem in češnje so bile lep dodatek k praznični mizi.

Naslednji izlet nas bo popeljal v Nelson Bay, na izlet z ladjo in mogoče bomo videli tudi delfine.

DECEMBER 2007: BALINARJI

Vsako leto se v klubu Panthers-Triglav ob prazniku Ivana Cankarja pomerijo balinarji vseh slovenskih klubov v tekmovanju za Cankarjev pokal. Decembra 2007 so se zbrali balinarji iz slovenskih klubov Planica iz Wollongonga, Slovensko društvo Sydney in seveda Panthers-Triglav, medtem, ko se balinarji iz Canberre na žalost niso mogli udeležiti. Pri naših letih se že bolj redko balina po cel dan, največkrat se balinarska tekmovanja začnejo takoj po kosilu in se končajo pod večer. V obeh sydneyjskih klubih se ves dan običajno balina samo za večja medklubska tekmovanja, kot je Pokal dneva neodvisnosti Republike Slovenije in Cankarjev pokal v mesecu decembru v klubu

Panthers-Triglav in Prešernov pokal v mesecu februarju na Slovenskem društvu Sydney. Zaradi velikega števila prijavljenih je tekmovanje potekalo v četvorkah in prvo mesto so si pridobili tekmovalci Zdenka Biletič in Srečko Kesmič iz Planice - Wollongong in Albin Sedmak in Zdravko Valenčič iz kluba Panthers-Triglav. Čestitamo in videli se bomo na tekmovanju za Prešernov pokal februarja 2008 na igriščih Slovenskega društva Sydney.

Tekmovalci vseh klubov za Cankarjev pokal 2007.

IZGUBILI SMO PRIJATELJA RUDIJA JAKSETIČA

Slovenska skupnost v Sydneyu in še posebej člani kluba Panthers-Triglav smo izgubili dragocenega prijatelja, ki je podlegel kruti bolezni, Rudija Jaksetiča.

Rudi je bil rojen leta 1928 v Trepčanah pri Ilirski Bistrici kot najmlajši od enajstih otrok. Oče mu je umrl, ko je bil star pet let in Rudi je zrasel na domači kmetiji, vse, dokler nista leta 1948 z bratom Alojzom pobegnila preko meje v Italijo. Rudi je do odhoda v Avstraljo leta 1949 delal kot vrtnar in še druga potrebna dela v samostanu blizu Rima. Po prihodu v Avstralijo z norveško ladjo je bil nekaj časa v taborišču v Lithgowu, kjer je delal na gradnji cest. Nekaj let je delal na Snowy projektu, za tem pa različna dela

v Sydneyu, dokler ni dobil delo v kompaniji Welcome Australia, kjer je bil zaposlen zadnjih 27 let. V Sydneyu se je leta 1957 poročil z Emo in vzgojila sta lepo družino, hčerko Mirjam in tri sinove: Dannija, Davida in Marka. V klub Triglav so prišli prvič s prijatelji v času, ko je bila že kupljena triglavska zemlja in so se ljudje zbirali v stari kmečki hiši in vrtu zraven nje. Rudi in njegova

družina so tam našli svoj drugi dom. Vključili so se v delo triglavske skupnosti na vseh področjih, tako je postal Rudi odbornik v klubu in z ženo Emo sta opravljala dežurstvo, s kuhanjem, pečenjem mesa na žaru, postrežbo in vsemi drugimi potrebnimi deli pogosto tudi, kadar ni bila njihova vrsta. Rudi je v odboru

Ema in Rudi Jaksetič

prevzel odgovornost organiziranja prireditev in je zelo domiselno organiziral vinske trgateve, pustovanja, miklavževanja in druge privlačne prireditve. Njihovi otroci so obiskovali triglavsko slovensko šolo in tudi kasneje državno slovensko šolo v Bankstownu, sodelovali v slovenski mladinski organizaciji in v različnih mladinskih aktivnostih v slovenski skupnosti. Rudi in Ema sta lahko ponosna nanje, saj sta jih vzgojila, da so vsi zrasli, strokovno usposobljeni, šolani in uspešni mladi ljudje, vredni spoštovanja.

Največja Rudijeva ljubezen pa je bilo petje. Ko je njegov prijatelj Boro Šedelbauer začel sestavljati triglavski moški pevski zbor, je bil Rudi eden prvih članov in ni nehal prepevati vse, dokler se zaradi težke bolezni ni mogel več dvigniti iz postelje. S triglavskim zborom je Rudi delil največje uspehe, nastop v sydneyški operi, samostojne koncerte, turnejo po Sloveniji in Koroški in kasneje, ko jih je zapustil pevovodja, bolečino počasnega razpada zbora. V kasnejših letih je z drugimi preostalimi triglavskimi pevci prepeval v cerkvenem pevskem zboru pod vodstvom sestre Francke Žižek, moškem pevskem zboru pod vodstvom Ivana Tomšiča in moškem pevskem zboru Rožmarin pod

južnim soncem pod vodstvom Uroša Ergaverja. Ta zbor se je še posebej poslovil od njega s prelepim petjem ob njegovi krsti, enako kot tudi cerkveni pevski zbor, v katerih obeh bo občutno manjkal njegov prelepi žametni bas.

Rudi se nas je dotaknil na vseh področjih našega življenja. Če je bila zabava, je bil Rudi med prvimi na plesišču, ko je bilo balinarsko tekmovanje, je Rudi kot pravi Primorec bil prvi na igrišču z balinarskimi krogli, bil je z nami na avtobusnih izletih, dokler mu je zdravje dopuščalo, vedno pripravljen za šalo in pogovor, čeprav so njegove šale včasih malo neusmiljeno zadele tarčo; zraven pa nam je še vedno prinašal zelenjavo in cvetje z njegovega ljubljene vrta. Vedno je bil pripravljen pomagati, če je bila komu pomoč potrebna in med drugim je, vse dokler je mogel, nudil prevoz prijatelju pevcu, ki ga je bolezen zadela že pred njim. Iskreno sožalje njegovi ženi Emi, otrokom in vnukom in drugim sorodnikom. Pogrešali ga bomo kot člana naše družine in naj mu bo lahka avstralska zemlja, v grobu poleg brata Lojzeta, s katerim sta skupaj zapustila staro domovino in ki že petdeset let počiva na Rookwoodu.

Martha Magajna

K STVARNIKU JE ODPOTOVAL IVAN GREGORICH

V jutru božičnega praznika, 25. decembra 2007, je mirno zaspal v Gospodu **IVAN GREGORICH**, mož, ki je imel v vsaki številki Misli celostransko reklamo Donvale Travel / Slovenia Travel, kjer stoji zapisano, da je družina Gregorich že 55 let na razpolago slovenski skupnosti v Avstraliji: »Ne pozabite, da je že od leta 1952 ime GREGORICH dobro poznano in na uslugo vsem, ki se odpravljajo na potovanje. PRIDEMO TUDI NA DOM!«

Sedaj je bil Ivan, star 91 let poklican domov k Očetu. Sklenila se je velika epopeja bogatega in razgibanega življenja plemenitega, razgledanega, a osebno skromnega moža. Rojen je bil 01.03.1916 na Dunaju. Z mamo Katarino, doma z Vogrskega, se je Ivan preselil v Kairo v Egipt, star 7 let. Ivanov oče Ivan je bil vojak na fronti 1. svetovne vojne, kjer je padel. V Egiptu je mladi Ivan obiskoval francosko šolo, ki so jo vodili francoski Christian Brothers. Njegovo prvo delo je bilo v uvoznizvoznem podjetju Rietti, nato pa kot receptor v Mena House Hotelu v Kairu, kjer je kmalu postal

pomočnik upravnika.

19. maja 1951 se je v cerkvi sv. Jožefa v Kairu poročil z Doris Francis, ki je bila rojena v Kairu mami, doma z Gradišča. Njeno mamo je leta 1897 krstil Simon Gregorčič. Dorisin oče je bil Anglež iz Londona. Poročil pa ju je frančiškan p. Jozafat Ambrožič. Na ladji Australia Lloyd Triestino Liner sta prispela v Melbourne 7.11.1951. Takoj sta kupila hišo v Eglinton Street v Kew, kamor sta se vselila 7.12.1951. Prvo delo v Melbournu je bilo v James Patrick's Stevedoring, William Street (1952). Ko je začela delovati italijanska potovalna agencija Flotta Lauro v Bourke Street, je Ivan začel delati tam in ostal do leta 1972, ko je začel s svojo agencijo Putnik Travel v Collingwoodu, kjer je bil do leta 1981. Po tem letu je pomagal sinu Ericu v Donvale Travel / Slovenia Travel vse do nekaj mesecev pred smrtjo.

Za Ivanom žalujejo žena Doris, otroci Eric, Lorraine, Charles in Rosanne z družinami, sedem vnukov ter številni prijatelji.

Ivan je v življenju srečal in pomagal mnogim ljudem različnih narodnosti. Mladost v Kairu ter francoska šola sta mu dala poseben dar lepega, prijaznega in slikovitega govora. Angleški svet ga je naredil za pravega »gentleman«. Zvonove za našo cerkev sv. Cirila in Metoda v Kew je v Avstralijo zastoj pripeljala agencija Flotta Lauro prav po posredovanju Ivana. Ivan nikoli ni hotel posebej izstopati. Tako je tudi naročil, naj bo njegov pogreb skromen in v družinskem ter ožjem prijateljskem krogu. Pogrebni obred so opravili Ivanovi dolgoletni, sedaj že upokojeni župniki Fr. Barry Morris, Fr. John Spillane in Fr. Patrick Fitzpatrick v kapeli pokopališča Templestowe v petek, 28. decembra 2008. Pokopan je na pokopališču Templestowe, kjer so že njegova mama Katarina (umrla 1975) ter Dorisina oče (umrl 1971) in mama (umrla 1982). Ivan je bil edini sin in tudi Doris je edina hčerka; ima le po mami polsestro Vido v Angliji, staro 87 let. Naj bo dobri Bog zvestemu služabniku Ivanu bogat plačnik! Vsem domačim pa tudi sožalje v imenu mnogih, ki jim je Ivan pomagal. Naj počiva v miru Božjem!

p. Ciril

MIKLAVŽ V KLUBU JADRAN V MELBOURNU

Kot vsako leto, tako smo tudi letos v slovenskem klubu "Jadran" veselo praznovali miklavževanje. Ob lepem obisku članov kluba (in tudi nečlanov) je bilo vzdušje kar se da prijetno. Obenem z miklavževanjem smo imeli tudi letni "prosti piknik" za člane. Ker

je bilo otrok vse polno, otroškega smeha in razigranosti prav gotovo nismo pogrešali. Otroci so nestrpno pričakovali Miklavža in ko se je končno s hrupom, v odprtem avtomobilu pripeljal na klubsko dvorišče, so otroške oči kar zažarele. Ko jih je obilno obdaroval, pa je bilo njihovo veselje zvrhano. Da bo mera polna, jih je zabaval tudi 'Čarodej Toni' s svojimi čarovnijami. Kaj vse je pričaral! Otroci so kar sili vanj in hoteli osebno videti, kako je kakšno stvar naredil. Pa ne samo otroci, tudi mi odrasli smo bili pozorni in radovedni. Na dvorišču je bil postavljen tudi »Jumping Castel«, kar je za otroke tudi velika privlačnost. Za zabavo odraslih je poskrbel harmonikar Toni Poklar s poskočnimi vižami s svojo popolnoma novo harmoniko. **Marija Iskra, Melbourne VIC**

p. Ciril A. Božič, OFM
Sts. CYRIL & METHIDIUS
SLOVENIAN MISSION
Baraga House, 19 A'Beckett Street
PO Box 197, KEW VIC 3101
Tel.: (03) 9853 7787
Mobile: 0412 555 840 Fax: (03) 9853 6176
E-mail: cirilb@bigpond.com
DOM POČITKA - MOTHER ROMANA HOME

V IMENU GOSPODOVEM začnimo tudi ta zapis na novi strani novega leta 2008 izpod krova slovenskega misijona v Melbournu.

Ob začetku pisanja seveda vedno pogledam v zadnje Misli, da vidim, kaj sem že zapisal. Kar podroben načrt našega pastoralnega dela je bil natisnjen na straneh 36 do 38 v Mislih, november-december 2007. Sedaj naj spregovori še kakšna fotografija tistih dni.

Najprej predstavimo ponovno oživeto **IGRALSKO SKUPINO KEW**, ki nam je v nedeljo, 25. novembra 2007, uspešno predstavila veseloigro Začarana Ančka, jo zadnjo nedeljo v letu, 30. decembra 2007, ponovila v dvorani slovenskega kluba Adelaide, 10. februarja 2008 jo bodo uprizorili v dvorani Slovenskega društva Melbourne ter 9. marca 2008 v dvorani Ivan Cankar v Geelongu in morda pozneje še kje. Hvala vsej skupini, ki je pod vodstvom režiserke Drage Gelt in ob finančni pomoči Urada RS za Slovence v zamejstvu in po svetu postavila na oder dovršeno igro. Smeha ni v življenju nikoli preveč in priložnosti, da pridemo skupaj, tudi ne!

ADVENTNO ROMANJE v Marijino cerkev

v Colac smo imeli na sam praznik Brezmadežne, v soboto, 8. decembra 2007, v čudovitem sončnem vremenu. Dva avtobusa romarjev iz Melbournu in še romarji iz Geelonga in Colaca smo imeli lepo romarsko sveto mašo in na koncu izpostavitve Najsvetejšega ter pete litanije Matere Božje. Pred mašo je bila priložnost za sveto spoved, kakor je bilo tega dovolj ves adventni čas v Kew ter na drugih krajih, kjer v adventnem in postnem času spovedujemo. Zahvala patru Darku iz Sydneya, ki je bil z nami in potem še spovedoval v Altoni

Adventni romarji.

Igralska skupina Kew:
Lojze Jerič, Francka Anžin, Tilka Lenko, Anica Markič, Ljubica Postružin, Lydia Bratina, Ana Zec, Ana Tegelj, Draga Gelt, Helena Leber, Ana Maria Cek.
Hvala vsem v Igralski skupini Kew!

North, Geelongu in St. Albansu. In seveda iskrena zahvala voditeljici molitvene skupine Fani Šajn, ki je zbrala za dva polna avtobusa romarjev ter vsem romarjem.

BOŽIČNO PRAZNOVANJE

je bilo doživeto. Hvala mnogim, ki ste se trudili s pripravami: molitev in udeležba pri devetdnevnici, čiščenje cerkve, vrta, skrb za rože, krašenje cerkve, urejevanje okolice, družinsko kosilo tretjo nedeljo v decembru, postavljanje jaslic v cerkvi in v lurški votlini, priprave na lepo bogoslužje: pevci, organisti, akoliti, ministrantje, člani pastoralnega sveta in kulturnega odbora, Slomškove šole ter drugi sodelavci v pripravi programa pred polnočnico, ki nam je predstavil starejše slovenske božične pesmi, njihove avtorje in nastanek pesmi. Pevski zbor pod vodstvom Metke McKean jih je zapel občuteno. Dalje hvala mežnarjem, bralcem ter drugim sodelavcem. Hvala vsem, ki ste lepo sodelovali pri božičnem bogoslužju ter hvala za vse vaše darove ter praznična voščila. Darovi, ki ste jih darovali v kuverticah, bodo šli skoraj vsi za obnovitev našega zavarovanja stavb, ki nam poteče 1. februarja 2008. Samo zavarovanje stavb ter zavarovanje, ki ga moramo imeti za prostovoljno delo ter dejavnosti naše skupnosti – to zavarovanje nam poteče 1. julija, nas na leto stane blizu 15.000 avstralskih dolarjev. Zato zares hvala vsem, ki se zavedate, da veliko stane že samo to, da imamo to naše veliko središče, ki služi mnogim namenom in potrebam celotne slovenske skupnosti v Viktoriji. Vsi drugi stroški vzdrževanja in ohranjanja so seveda dodatni izdelek. Polnočnico smo imeli v kar prijaznem vremenu na dvorišču pred lurško kapelo. 354 ljudi je sedelo ta večer, vsaj 70 pa jih je stalo. Tako smo imeli kar nekaj nad štiristo ljudi pri polnočnici in bilo je veliko mladih družin.

ZADNJO NEDELJO V LETU, na praznik Svete Družine, 30. decembra 2007, smo bili s pevskim

MIKLAVŽ je spet obdaroval pridne otroke po deseti maši na 1. adventno nedeljo, 2. decembra 2007.

zborem in igralsko skupino na žegnanju in v gosteh pri prijazni in gostoljubni slovenski skupnosti v Adelaidi – najprej v cerkvi ter nato še v slovenskem klubu. Pater Janez je v teh Mislih podrobno opisal praznovanje, tudi precej fotografij smo objavili in na tem mestu bi se rad p. Janezu ter občestvu pri Sv. Družini in članom Slovenskega kluba Adelaide prisrčno zahvalil za prijazen sprejem in gostoljubje, ki smo ga bili deležni. Dva dneva, ki smo jih preživel v Adelaidi, ugotavlja nas vseh 36, ki smo bili tam, sta minila kot lepe kratke sanje. Dar pred koncem leta! Zahvala pa tudi Uradu RS za Slovence v zamejstvu in po svetu, ki je vsaj delno pomagal kriti stroške nastopa pevskega zbora in igralske skupine. In seveda hvala p. Valerijanu, ki je bil tisto soboto in nedeljo v Kew.

NEKAJ STATISTIČNIH PODATKOV ZA LETO 2007: Krščenih je bilo 17 otrok: 10 deklic in 7 dečkov – od teh sta bila dva krščena v Geelongu. **Cerkvenih porok smo imeli 8. Pogrebov je bilo 36** – za toliko jih vemo (20 moških in 16 žensk). Iz naše cerkve v Kew smo imeli 7 pogrebov, precej v St. Albansu, drugi pa iz avstralskih cerkva ali iz kapele pogrebnega zavoda ali pokopališča. **Obiskov bolnikov ter ostarelih po domovih in bolnišnicah nisem štel, jih je pa seveda precej in vedno več.** V preteklem letu sem bil tudi sam mesec in pol v bolniški. **V letu 2007 smo podelili nekaj manj kot 17.000 svetih obhajil.** **BOGU HVALA ZA VSE MILOSTI.**

OBISKI: Razdalje tega sveta so čedalje krajše, tako imamo tudi v Avstraliji vse več obiskov naših rojakov iz Slovenije pa tudi od drugod po svetu. Vedno smo jih veseli in lepo je, da mnogi pridejo tudi k naši nedeljski službi Božji. Na obisku pri svojih sorodnikih Tonetu, Anici, Katarini in Thomasu Vrisk je župnik treh župnij: Črne na

Koroškem, Javorja in Koprivne – **gospod magister Tone Vrisk**. Že prvo nedeljo njegovega obiska, 13. januarja 2008, sem ga popeljal na naše »tri fare«: bil je v Kew, nato v Geelongu ter popoldne tretja sveta maša v St. Albansu. Z njim se bomo srečali še nekajkrat, preden 12. februarja odide domov. Upa, da se bo lahko srečal tudi z občestvom pri sv. Rafaelu v Merrylandsu. V soboto, 19. januarja 2008, pa je odšla na pot skupina 48 rojakov pod vodstvom Stanka Prosenaka. Do 3. februarja bodo odkrivali lepote južnega in severnega otoka Nove Zelandije.

AUSTRALIAN OPEN seveda privabi igralce in navdušence tenisa v poletni Melbourne. Tudi Slovenija je vsako leto dobro zastopana. V Baragovem domu smo letos dali zatočišče družini Rola s Ptuja. Njihov 17-letni sin Blaž se je dobro odrezal na mladinskem turnirju, za kar mu čestitamo **(fotografija na strani 48)**.

V BARAGOVI KNJIŽNICI je na razpolago še nekaj koledarjev, praktik Mohorjeve družbe iz Celovca in Celja, Mohorjeve knjige, glasba na kasetah in CD-jih, video kasete, DVD slovenskega mladinskega koncerta v Canberri in veliko dobrih knjig.

V soboto, 19. januarja 2008, sta pri deseti maši praznovala zlato poroko Savina in Marjan VENIER.

POSTNI ČAS 2008 se prične na pepelnično sredo, 6. februarja. Sveto mašo s pepeljenjem bomo imeli ob 10. uri dopoldne ter ob 7.30 zvečer. **KRIŽEV POT** bomo molili ob petkih ob 10. uri dopoldne pred sveto mašo ter pri obeh mašah ob nedeljah v postnem času. Ker upamo, da bodo prihodnja številka Misli izšla pred cvetno nedeljo, bo ves velikonočni program objavljen prihodnjič. Našega frančiškanskega provinciala p. dr. Viktorja Papeža sem zaprosil, da nam pošlje v pomoč patra vsaj za kakšen mesec pred veliko nočjo, pa tudi, da misli na novo moč. Do Marije Anžič tudi prihaja veliko prošenj, da se vrne vsaj za nekaj časa. Seveda ji ni enostavno. Skrbi za strica in še odgovorno službo je prevzela. Nevrokirurg dr. Jack Kennedy, ki me je lansko leto operiral in sem bil pri njem na pregledu 7. januarja 2008, bo tudi napisal pismo provincialu. Ostaneta mi upanje in molitev. In pa Prešernova vera: Vremena Kranjcem bodo se zjasnila...

P R E Š E R N O V A PROSLAVA bo prvo nedeljo v februarju. Takrat bo tudi **VPIS V SLOMŠKOVO ŠOLO** in **OBČNI ZBOR DRUŠTVA SV. EME**. Šola in tečaj slovenskega jezika za odrasle bosta pričela s poukom tretjo nedeljo v februarju, ko bo zopet tudi družinsko kosilo v dvorani.

PROJECT COMPASSION šparovčki letošnje postne akcije Caritas Australia so na razpolago ob izhodih iz cerkve.

11. SLOVENSKI FESTIVAL bo v soboto in nedeljo, 1. in 2. marca 2008, na slovenskem klubu Jadran, 35 Duncans Lane, Diggers Rest: vabi Svet slovenskih organizacij Viktorije. Uradna otvoritev bo ob 10.30 dopoldne, prej pa ob 9.30 sveta maša.

KRSTI: Isabella Neve STOPAJNIK, roj. 30.05.2007, East St. Kilda VIC. Mati Angela Palmina Roggero, oče Eddie Stopajnik. Botra sta Greg in Suellen Horvat. Sv. Ciril in Metod, Kew, 02.12.2007. Mia Abbey Greta MOORE, roj. 28.07.2005, South Brisbane QLD. Mati Marie Emma Tomazin, oče David Henry Moore. Botra sta Mary De Felice in Barry Cepulo. Sv. Ciril in Metod, Kew, 22.12.2007. Georgia Marie HOGAN, roj. 01.08.2005, East Melbourne Vic. Mati Marie Jozefa Plut, oče Paul Anthony Hogan. Botra sta Nada Nolen in Tricia Dearborn. Sv. Ciril in Metod, Kew, 19.01.2008.

Hannah HVALICA, roj. 12.10.2007, Epping VIC. Mati Aljoša Donik, oče David Hvalica. Boter je Simon Grijl. Sv. Ciril in Metod, Kew, 20.01.2008. Sienna Natalia PISOTEK, roj. 20.06.2007. Mati Samantha Olivia Penca, oče Damian Max Pisotek. Botra je Marie Pisotek. Sv. Ciril in Metod, Kew, 27.01.2008.

Čestitke staršem, botrom in starim staršem!

NAŠI POKOJNI

MARJAN (MARIO) KOCBEK je živel v svoji hiši ob vinogradu v Anakie Junction. Večkrat smo se na poti iz Geelonga v St. Albans na drugo nedeljo v mesecu ustavili pri njem. Za njegovo 80-letnico leta 2004 smo imeli romarji na poti iz Bacchus Marsha prijeten postanek pri njem. Vedno je bil poln veselja in gostoljubja. Doma je bil iz Kranja. Izredno načitan in razgledan mož. Ob zadnjem obisku junija 2007 je potožil o težavah, ki mu jih dela gospodar posestva. V juliju sem se spet napolnil na obisk k njemu. Toda njegova vhodna vrata so bila na tleh, na pantih pa že nova. Na klicanje ni bilo nobenega odgovora. Nekaj se je moralo zgoditi. Šele pozneje sem dobil od advokata sporočilo, da je umrl 24.06.2007 in da je v oporoki namenil dar slovenskemu misijonu v Kew. Zanj sem daroval svete maše v Kew, spomnili smo se ga tudi pri slovenski maši v Geelongu.

VINKO AVGUŠTIN je umrl v Western Hospital v Footscrayu 08.12.2007. Rojen je bil 11.07.1927 v vasi Veniše, župnija Leskovec pri Krškem mami Mariji Baznik, očetu Francu Avguštinu. Imel je dva brata in eno sestro. Vsi so že pokojni. Ko je imel 13 let, je bila družina izseljena v taborišče v Nemčijo. Po štirih letih so se vrnili nazaj domov. Potem je moral kmalu k vojakom v Makedonijo. Iz vojske je pobegnil s prijatelji v Grčijo. Tam je živel v taborišču približno tri leta. Iz Grčije so ga koncem leta 1948 poslali v Italijo, iz Italije pa je koncem leta 1949 prispel v Bonegillo. Takoj se je zaposlil v Dokie College, kjer je delal sedem let. Leta 1957 je prišel v Melbourne, kjer se je zaposlil v firmi Repko, kjer je ostal vse do upokojitve. Na domu v Sloveniji zapušča bratovo ženo, nečaka in nečakinje, tukaj pa prijatelje. Še posebno je zaupal Viki Mrak in njeni družini, ki mu je vedno bila blizu. Pogrebno slovo smo imeli v kapeli Tobin Brothers v St. Albansu ter nato pogreb na Keilor pokopališču.

IVAN GREGORICH je zatisnil oči tega sveta na božični dan, 25.12.2007, v Framasons Hospital v Melbourneu. Rojen je bil 01.03.1916 na Dunaju. Več o njem na strani 33-34.

VIDA BESTALEC roj. LIČEN je umrla 26.12.2007 v bolnišnici v Box Hillu. Rojena je bila 17.11.1922 v Braniku (Rihenberg). Njen pokojni mož Jože, ki je bil rojen v Trstu, je umrl v Renmarku v Južni Avstraliji. Njena hčerka Nadja por. Vonić živi v Melbourneu (njen mož Ivo je bil doma iz Bosne, je umrl 1993), Vidin sin John živi v Victor Harbour pri Adelaidi. Njen brat Stanko in sestri Ivanka in Marija so v Sloveniji. Pokopana je bila v grob moža v Renmarku.

MARIJA ŠEREK je umrla je zaradi odpovedi srca 12.01.2008 na domu pri mami Milki in sestri Silviji v Kew. Rojena je bila 16.06.1956 v Misiones v Argentini mami Milki roj. Košir iz Lučin v Poljanski dolini ter pokojnemu očetu Eligiju (umrl 25.09.1998 v Melbourneu). Vsa družina se je preselila iz Argentine v Avstralijo. Najprej sta prišla oče Eligio in sin Toni leta 1969. Živela sta pri p. Baziliju v Baragovem domu. Za njima so leta 1971 prišli mama Milka, hčerke Marija, Silvia, Jožica, Irena in sin Eligio. Kupili so hišo v Kew. Marija je imela zdravstvene težave. Zadnjih deset dni je bila v bolnišnici St. Vincents Hospital in po prihodu domov je drugi dan umrla. Pogrebna sveta maša je bila 21. januarja 2008 v naši cerkvi v Kew. Sledila je kremacija. Pepel bodo položili v grob na pokopališču v Kew, kje počivata že njen oče in brat Toni, ki je umrl leta 1989.

MAKSIMILIAN (MILAN) KASTELIC je umrl 18.01.2008 v Royal Melbourne Hospital. Rojen je bil 12. 10.1937 v Zagorju. Zapušča nečaka Albina z otrokoma Kiaro in Matthew-jem. Milanovi bratje Franc, Janez in Jože ter sestri Marija in Vera so že vsi pokojni. Več prihodnjič.

IZ JUŽNE AVSTRALIJE se je iz Enfielda s pismom oglasil Jože ZORMAN ter poleg voščila in plačila naročnine zapisal še žalostno vest, da mu je na domu 12.12.2007 umrla žena in mama dveh otrok **ANNA MARIJA ZORMAN**. Rojena je bila 20.12.1938 v Kanalu.

Zvedeli smo še za eno smrt: **ALBIN DRAŠČEK** je umrl leta 2007 v NSW, star 78 let, doma iz Šempetra pri Gorici.

Na Brezjah je 05.01.2008 umrla **s. Hilarija Šanc**. Na svečnico, 02.02.2008, bi dopolnila 94 let.

Potovanje po zahodni Evropi od 3. do 23. septembra 2007

Po skoraj enoletnem načrtovanju sva s prijateljico Marto Ogrizek dokončno preračunali in odločili, koliko časa bomo potrebovali za ogled in znamenitosti mest na približno pet tisoč kilometrov dolgi poti z avtobusom, skozi Francijo, Andoro, Španijo, Italijo v Slovenijo, za vse ostale podrobnosti - prevoza, stanovanja in rezervacije hotelov pa sem vprašala mojo sorodnico in profesionalno vodičko Nino Basler iz Slovenije. Z vsemi mapami in kup papirjev smo se odločile in pričele z vabilom. Ni vzelo dolgo, ko se je število skupine povzpelo na 35 in pri tem tudi ostalo. Večina potnikov je bila iz Melbourne in en par iz Sydneya.

Čas odhoda se je naglo približal: 3. septembra 2007 z letališča Melbourne. Po vseh osebnih pregledih in pregledu prtljage in slovesa z domačimi, smo odleteli z Thai letalsko družbo s postankom v Bangkoku do Pariza. Na letališču nas je že čakal avtobus z vodičko Nino, ki sta se pripeljala direktno iz Ljubljane. Vsi malo utrujeni po dolgem in še kar udobnem letenju, smo se hitro namestili v avtobus. Zapustili smo avstralsko tri dni staro pomlad, prileteli v pozno poletje, zadihali v sicer lepo toplo jutro - Pariz 4. september 2007. Od tu dalje nas je vodila Nina in šofer Robi po njenem natančnem dnevnem redu, srečno in brez komplikacij, izpolnila in izpeljala zadano vlogo vse do konca.

Opisala bom samo glavne točke našega potovanja, kje vse smo se vozili, spali v treh zvezdnih hotelih z odlično pripravljeno hrano, nekajkrat samo za našo skupino.

Francija - je obmorska država v Zahodni Evropi, ki na zahodu in severu meji na Atlantski ocean, na severozahodu na Belgijo in Luksemburg, na vzhodu na Nemčijo, Švico in Italijo ter Monako, na jugu na Sredozemsko morje, Španijo in Andoro. Francija je ustanovna članica EU.

Pariz, kjer smo se zadržali tri dni, smo si dodobra ogledali samo mesto in širše mestno območje z 11.174.743 prebivalci; je glavno mesto Francije. Reka Sena, ki teče skozi mesto, ga deli na dva dela. Večji del mesta je zgrajen na desnem bregu, manjši pa na levem. Pariz je znan tudi po bulevarjih, širokih drevoredih, kot so Elizejske poljane, ter številnimi arhitekturnimi mojstroviniami, med katerimi je morda najbolj znan Eifflov stolp, ki zaznamuje panoramo mesta. Ogledali smo si baziliko **Sacre Coeur - Sveto srce - pariška rimokatoliška cerkev** in znamenitost, ki krasi grič Montmartre, najvišja točka, ki je vidna z vsega Pariza. Bazilika je 83 m visoka, 85 m široka in 35 m dolga. Kupola je 55 m visoka in 16 m visoka. Cerkev je v rimsko-bizantinskem slogu zasnoval arhitekt Paul Abadie (umrl je leta 1884, ko so bili položeni šele temelji). Navdih je dobil pri Sveti Sofiji v Carigradu in pri Svetem Marku v Benetkah. Leta 1875 je položen temeljni kamen, 1878

leta prično graditi baziliko. Leta 1914 je vse pripravljeno na posvetitev, vključno z zvonikom, v katerem je Savoyarde, 19-tonski zvon. Posvetitev je bila 16. oktobra 1919. Za spomin na to baziliko smo se tudi fotografirali.

Eifflov stolp - je med največjimi znamenitostmi francoskega glavnega mesta. Leta 1889 je bila v Parizu svetovna razstava. Za to priložnost je Gustave Eiffel naredil načrte za kovinski stolp. Gradili so ga od leta 1887 do 1889, zgrajen je bil iz 120.000 kovinskih delov s skupno težo 10.000 ton. Danes je stolp z vsemi TV antenami dosegel 320.75 metra. Do 2005 so ga že šestkrat prebarvali. Pomembna je tudi razsvetljava, ki trenutno poudarja njegovo notranjo zgradbo. Na stolp smo se povzpeli z dvigalom, imeli lep razgled na tamkajšnjo okolico v sončnem vremenu in mnogoletne sanje so se uresničile.

Reka Sena - je glavna reka severozahodne Francije in ena od njenih trgovskih vodnih poti, dolga 776 km, njena obala v središču Pariza je bila leta 1991 dodana na UNESCO-v seznam svetovne dediščine.

Elizejske poljane - je moderna pariška prometna žila. Ob njej so nasajeni dreveredi in vrtovi. Na koncu te avenije pa stoji Slavolok zmage, ki ga je dal zgraditi Napoleon, da bi prikazoval zadnji simbol svojih vojaških ambicij in moči.

Versailles - je jugozahodno predmestje Pariza. Versailles je svetovno znan po palači Chateau de Versailles in njenih vrtovih. Še ogled veličastne cerkev Noterdame, katedrale sv. Ludvika in že smo se poslovili smo se od Pariza, svetovne prestolnice kulture in umetnosti.

Limoges - je glavno administrativno in zgodovinsko mesto osrednje francoske regije Limusin ob reki Vienne. V 19. stoletju se je začelo obdobje modernizacije. Razvila se je industrija porcelana, samo središče mesta je dobilo novo podobo. Prva delavska konfederacija je bila ustanovljena prav v Limogesu leta 1895.

Pristanišče Bordeaux - je glavno mesto jugozahodne francoske regije Akvitanije kot tudi sedež departmaja Gironde. Mesto leži na bregovih reke Garone tik pred njenim izlivom z reko Dordogne. V tem mestu smo imeli priliko pokušnje vina in francoskega sira v Vinski kleti v centru Boreauxu.

Pot nas je peljala dalje do **Sipin**, kjer smo se povzpeli po 170 stopnicah na 117 m visok hrib iz same rumene mivke. Razgled na Atlantik in sipino je enkraten. Sipina je geološki fenomen - dolga 2700 m in 500 m široka. Najstarejše plasti sipine so stare 4000 let in najvišja plast je iz leta 1860.

Še isti dan smo prispeli v **sveto mesto Lourdes**. Tam smo ostali dva dni. Prvi dan smo si bežno ogledali okolico in center mesta, kjer smo stanovali. Zvečer pa smo odšli na nočno procesijo, kjer je množica s svečami in bolniki

na nosilih sledila procesiji kipa Marije, ki se je prikazala Bernadetti Soubirous, stari komaj 14 let. Bernardki se je prikazovala v majhni votlini belo oblečena gospa od 11 februarja do 16 julija 1858. Na dan 16. videnja, 25. marca, se ji je predstavila kot Marija. Bernardka, ki je klečala, vstane, hodi nekaj časa, se spotakne, pade in naenkrat začne kopati zemljo, nakar naleti na majhen izvir. Od te luže je nastajala vedno večja mlaka in od takrat naprej je ta izvir postal sveti, ozdravljajoči, po katerem Lurd še danes slavi kot romarska pot. Od leta 1864 do 1872 je obiskalo to mesto na leto že 30.000 romarjev, današnje število že presega šest milijonov na leto in iz 111 držav, kar pomeni, da je od leta 1860 leta do sedaj obiskalo to svetišče že 200 milijonov romarjev. Po pripovedovanju smo tudi slišali, da kakor hitro so zgradili večjo cerkev, je bila naslednje leto premajhna. Sedaj so naredili cerkev pod zemljo, ki je vsa iz betona in sprejme nad 25.000 ljudi. V tej cerkvi visi na steni med drugimi tudi slika brezjanske Marije. Ne morem opisati občutka te velikosti, te skupne želje po miru, zdravju in ljubezni drug do drugega. Zadolena je pesem Ave, ave, ave Marija. Ista misel v vseh jezikih sveta, pogled na brezjansko Marijo – pesem tudi v slovenščini. Natočili smo si blagoslovljene vode, prižgali svečke v molitvi za domače in prijatelje in še nekaj spominčkov.

Naslednji dan smo pot nadaljevali preko **Perinejev** skozi majhno državo **Andoro**, katere lega je po večini v hribih in je predvsem v zimskem času namenjena zimskemu športu.

Že smo se pričeli spuščati proti **Kataloniji**, ki je ena od španskih avtonomnih skupnosti, kileži na SV Pirinejskega polotoka. Njeno glavno mesto je **Barcelona**, ki šteje 7 milijonov prebivalcev, od tega je 70% katalonskega prebivalstva. Srednjeveška gotska četrt s stolnico, kraljevo palačo, mestno hišo in mnogimi muzeji, nad vse popularno ulico Ramblas, polna cvetličarskih stojnic in uličnih kavarnic, tržnico in trgovin v nedogled. Živahno nočno življenje in odlična španska kuhinja. Videli smo tudi pristanišče s Kolumbovim spomenikom.

Naslednji dan smo se odpeljali in obiskali pogorje **Montserrat** - ki izstopa po značilno nagubani skalnati obliki - z benediktinskim samostanom in v njem čudovito "Črno Madono", zaščitnico Katalonije, ki jo tu hranijo.

Pot nas je vodila ob Sredozemskem morju in ustavili smo se v mestu **Perpignan in dalje do Montpellier**, kjer smo prenočili. To je eno redkih mest v Franciji brez keltsko-romanske podlage. V 19. stoletju se je kraj razvil v pomembno industrijsko središče. V 60-letih 20. stoletja se je število prebivalstva močno povečalo s priselitvijo Francozov iz Alžirije, ob njeni osamosvojitvi od Francije. Tukaj smo videli tudi 2000 let stari rimski Akvedukt Pount du Gard, ki je zaradi svoje skladnosti in lepote postal umetnina. Po njem je tekla voda v 50 km oddaljeni Nimes.

Po tem ogledu smo nadaljevali pot do starega mesta

Avignon, nekdanje papeške rezidence, zgrajene na skalnati planoti. Cesta se je dalje vila po Azurni obali vse do Cannesa, ki se nahaja na Azurni obali, 36 km zahodno od Nice. Danes je **Cannes** zimsko zdravilišče in morsko letovišče. Pomemben je ribolov, pristanišče za jadrnice. Mednarodni filmski festival velja za najpomembnejšega in najbolj znanega na svetu. Prvi festival je bil prirejen že leta 1946. Po kratkem ogledu tega razkošnega letovišča in filmskega mesta smo se po provansalski avtocesti odpeljali do **Aix-en-provence**. Mesto ima bogato zgodovino, imenujejo ga mesto fontan, v njem pa so živeli znani in slavni ljudje. Ustavili smo se tudi v **Nice**, ki leži na skrajnem jugovzhodu Francije, ob obali Sredozemskega morja, 30 km zahodno od meje z Italijo. Turistično mesto Nice so odkrili Angleži za časa kraljice Viktorije. Na to spominja ime plaže - sprehajališče Angležev.

Kneževina Monaco - je druga najmanjša država na svetu. Monako je najgosteje naseljena država na svetu, sestavlja pa jo predvsem staro mesto Monako in pozneje pozidana območja, kot je igralniški Monte Carlo. V Monaku poteka tudi tradicionalna dirka za Formulo 1.

Ligurska obala ob Sredozemskem morju je v pokrajinskem pogledu nekaj posebnega, znamenite **CINQUE TERRE**. Vasice so zgrajene tik nad morjem, druge na strmih pečinah, vse pa na nedostopnih pobočjih. Človeku jemlje dih že pogled na te kraje. Naša vožnja z avtobusom pa nam je jemala dih od same groze, ali bomo sploh prišli po ovinkih in kozji cesti dol do teh vasi. Tu se je življenje zaustavilo pred stoletji in tako bo teklo še stoletja, saj večina vasic nima ali ne more imeti dobre cestne povezave. Edino čolni ali ladje in vlak so v stiku z zunanjim svetom. Ostaja mir, lepota narave in v sezoni množica turistov.

Pot nas je vodila skozi obmorsko mesto **Genovo** - pristanišče, ki me je spomnilo in morda še mnoge druge, odhoda ladje pred 44 leti za Avstralijo...

Ustavili smo se tudi v mestu **Pisa – v Toscani**, z ogledom poševnega stolpa, ki je zakladnica svetovne dediščine UNESCA, največje krstilnice v Italiji, ki jo imenujejo **Battistero**, prav tako tudi **Camposanto**, ki jo strokovnjaki uvrščajo med tri najbolj dragocene stavbe v Italiji.

Firence so glavno mesto dežele Toskana v Italiji. Med leti 1865 in 1870 je bilo mesto tudi prestolnica Kraljevine Italije. Leži ob reki Arno. Od tisoč najpomembnejših evropskih umetnikov drugega tisočletja jih je 350 živelo oz. delovalo prav tu: Leonardo da Vinci, Michelangelo, Donatello, Botticelli in drugi.

San Gimignano - je slikovito in najbolj ohranjeno srednjeveško mestece, ki leži na enem od toskanskih hribočkov. Prelepo podobo mestecu dajejo slikoviti stolpiči, ki se dvigajo iznad njega. Teh stolpov so v preteklosti zgradili 72, do danes pa se jih je ohranilo 15.

Z obzidja in trdnjave se razprostira prečudovit razgled nad sončno toskansko pokrajino.

Odpeljali smo se nazaj v Firence in od tam nadaljevali pot še skozi **Bologno**, kjer se je poslovila Margaret, mimo **Benetk in Trsta** na mejo **Franetiči**, kjer smo se ustavili in zadihali slovenski zrak, zapeli, se objeli in drug drugemu voščili: Dober dan na slovenskih tleh: 20. septembra 2007! Potovanja s tem še ni bilo konec.

Ustavili smo se v **Laških Toplicah** na tri dnevem oddihu, za katerega pa je poskrbela Irena Pernat. Od torika na sredo je bila v Sloveniji ogromna poplava, tudi reka Savinja je prestopila vse bregove. V Laško smo prispeli v četrtek in našli zdravilišče z bazeni poplavljeni. Direktor se nam je oprostil, nam tako ponudil prevoz in obisk **Term Zreče** za ves naslednji dan. Vsi smo z veseljem sprejeli ponudbo. Že takoj prvi dan nas je v goste povabil župan občine Laško, nam opisal delovanje in napredek in tudi težave, s katerimi se dnevno srečujejo. V soboto zvečer nam je Irena Pernat pripravila skupaj z osebjem zdravilišča poslovilni

večer.

V goste je povabila direktorja zdravilišča Laško, podpredsednika svetovnega slovenskega kongresa in gospoda Franca Pukšiča, člana slovenskega parlamenta in župana Destrnika. Skupaj smo prejeli lepa darila, seveda brez rdečega nageljna pa tudi ne gre. Bila je odlična postrežba, hvala osebju in direktorju Term Laško. Naslednji dan smo si ogledali mesto, Aškerčevino in mesto Maribor - Lent s 400 let staro trto.

Kaj je k temu še dodati. Hvala vsem in vsakemu posebej, da ste vse zdržali, nekaj jih ni moglo zdržati prav do zadnjega dne, z razumevanjem - bilo je pač že vsega dovolj.

Še enkrat prisrčna zahvala Marti Ogrizek, Nini Basler za odlično vodenje, skrb in potrpežljivost, šoferju Robiju za popolnoma varno vožnjo, Ireni Pernat pa za pomoč pri vodenju v Sloveniji.

Nasvidenje in z lepimi pozdravi še kdaj na kakšnem drugem koncu sveta.

Dom počitka matere Romane - slovenski dom za starejše Mother Romana Home - Slovenian Aged Care Facility

11-15 A'Beckett Street, KEW, VIC 3101, Phone: 03 9853 1054, Fax: 03 9855 0811
E-mail: romanahome@optusnet.com.au

Dom počitka matere Romane je ustanova slovenskega misijona v Melbournu, ki nudi bivanje v domačem okolju ostarelim in vsem, ki potrebujejo nego. Poleg prijaznega krščanskega okolja in domače družbe vam nudimo toplo in udobno sobico, okusno domačo hrano, popolno zdravniško nego in vso oskrbo. Slovenska cerkev svetih bratov Cirila in Metoda je oddaljena le slabih 20 metrov in dostopna po klančini, ki pelje naravnost v prve klopi, rezervirane za stanovalce doma počitka.

Pogoj za sprejem v dom je tako imenovani "Aged Care Assessment" - sprejemni dokument, ki vam ga preskrbi vaš zdravnik. Dnevno tarifo določa Centrelink na osnovi posameznikove pokojnine. Pogoj sprejema v slovenski Dom počitka ni na osnovi posameznikovega premoženja, temveč na podlagi zdravstvenega stanja in potrebne nege v popolnem skladu s pravili zveznega ministrstva za zdravstvo. Naš dom spada v tako imenovano kategorijo 'Ageing in place - doživljenjsko ostati v enem prostoru'. Sedaj delamo na tem, da bo stanovalec tudi v primeru najvišje nege lahko ostal v našem domu do smrti ali tako dolgo, kot bo to želel sam ali njegovi svojci.

Ste mogoče že razmišljali, kakšno bi bilo življenje v Domu? Ali veste, da nudimo tudi kratkoročno nego 'Respite Care'. Na primer, če želi družina za krajši čas na dopust, nudimo očetu ali mami oskrbo v našem domu do 63 dni v enem letu.

V kolikor bi pa le želeli vedeti, kakšno je življenje v domu, zakaj ne bi poizkusili za dva ali tri tedne in se šele potem odločili za stalno preselitev v dom. Življenje v domu matere Romane je kar prijetno, vsak dan se dogaja kaj novega.

Za vse dodatne podrobnosti in pogoje sprejema pa pokličite prijazno upravnico, gospo Sandro Krnel, in se dogovorite za primeren čas srečanja in ogleda doma. Gospa Sandra je edina pooblaščenca oseba, ki vam lahko pravilno odgovori na vsa vaša vprašanja glede slovenskega doma počitka v Kew.

Do you have a spirit of adventure?

Do you want to see how other Slovenian communities live around the world? Do you want to see a friend? Do you want to see Slovenian Churches around the world? Do you want to experience the world travel?

Here is a chance to travel with us to Argentina, Brazil, U.S.A., Canada, England, Denmark, Sweden, Germany, Switzerland and of course Slovenia with a great finale of the tour.

Your adventure can start now!

The planned itinerary combines many major sightseeing highlights and/or the opportunity to meet other Slovenians around the world, if that is your wish. The itinerary provides choice and flexibility; travel at a slow, comfortable pace; a dedicated escort for the duration of the tour; local tour guides.

Day1 (May 6, 2009)	Sydney to Santiago, Chile
Day 2,3	Mendoza, Argentina
Day 4,5	Buenos Aires, Argentina
Day 6	Sao Paolo, Brazil
Day 7,8,9	Rio De Janeiro, Brazil
Day 10	Miami, U.S.A.
Day 11,12	Chicago, U.S.A.
Day 13,14,15	Cleveland, Ohio
Day 16,17	Niagara Falls, Canada
Day 18,19	Toronto, Canada
Day 20, 21,22	London, England
Day 23,24	Copenhagen, Denmark, Landskrona, Sweden,
Day 25,26	Berlin, Germany
Day 27,28	Zurich, Switzerland
Day 29,30	Ljubljana, Slovenia

(where group arrangements cease)

(individual return flights to Australia can be arranged)

Begin planning now for 2009. Generous discounts for early bookings.

Contact the Beyond Slovenia for further information.

Telephone: 61 2 9651 3066 or

Australia Wide number 1300 55 75 01

Nina Prakash, Email:nina@impulsetravel.com.au, or

Rebecca Hammond, Email: rebecca@beyondslovenia.com

Inclusions:

A fully escorted,
30 day world tour.

Economy class Round-the-World
Airfare, private coach, train travel.

28 nights accommodation in
3/4 star hotels.

All transfers, a number of tours,
entrance fees, meals as per
itinerary.

Details on request.

Price from \$9795.00 Per Person
(Twin Share)

Vse Slovenije 2009

Vsak peti Slovenec živi izven meja matične države. Veliko število od njih se je v teku zgodovine naselilo tudi v Argentini, »srebrni deželi« pod južnim križem. Začetni naseljenjski pritek slovenske krvi sega v leto 1878 in se razteza do začetka prve svetovne vojne. Drug pritek, najbolj številen, zavzema obdobje med obema vojnoma. Sestavljali so ga predvsem Primorci, ki so se umaknili pred fašizmom in tudi iskali boljših gospodarskih obzorij. Tudi večje skupine Prekmurcev in Belokranjcev spadajo v to obdobje. Domnevno število teh priseljencev se suče okoli 25.000. Tretji pritek pa se osredotoči v letih 1947 do 1949. Sestavljalo ga je kakih 6500 beguncev, ki so prišli iz avstrijskih in italijanskih taborišč. To je takoimenovana Slovenska politična emigracija, begunci pred komunističnim režimom, ki je ob koncu druge svetovne vojne prevzel diktatorialno oblast v Sloveniji. Povojna protikomunistična emigracija v Argentini je ena najboljše organiziranih. Iz prvotne ustanove Društva Slovencev (danes Zedinjena Slovenija) so izšle številne kulturne in družbene organizacije, ki v veliki meri delujejo še danes. Skozi petdeset let se je ohranil in se še ohranja izredno uspešen dopolnilni šolski sistem, pevska dejavnost, odrski nastopi, kulturna in publicistična aktivnost in predvsem versko življenje. Vse to do take mere, da se je v slovenskem svetu pričelo govoriti o »argentinskem čudežu«. Po več kot pol stoletja je ta emigracija ena najbolj aktivnih in upoštevanih slovenskih postojank v svetu.

Predstavljamo slovensko skupnost v Argentini, prvo na poti okoli sveta

Slovenski domovi so prava žarišča našega narodnega, kulturnega in verskega življenja. Pod njihovim krovom delujejo pevski zbori, folklorne skupine, igralske družine, mladinske organizacije, zveze mater in žena, mladi gojijo šport in seveda družabnost. Zlasti pa so ti Domovi ljubeč fizični prostor in skrben varuh naših osnovnošolskih tečajev. Tako lahko navedemo Društvo Slovenska pristava v Castelarju, Hladnikov dom v Slovenski vasi v Lanusu, Naš dom v San Justo, Slomškov dom v Ramos Mejía, Slovenski dom v Carapachayu in Slovenski dom v San Martinu.

Z raznimi težavami obstaja tudi skupnost okoli Slovenskega doma v Berazateguiju. Naj omenimo še domove notranjosti države in sicer Slovensko planinsko društvo v Bariločah, Društvo Slovencev v Mendози in Slovenski dom v Miramaru. Rojaki iz staronaseljenjskih skupnosti, ki so prišli v Argentino v dobi med obema vojnoma, so povezani v Slovenskem podpornem društvu Triglav v Buenos Airesu, v Slovenskem prekmurskem podpornem društvu v Bernalu, v mestu Rosario pa v Slovenskem društvu Triglav. Majhna skupnost se zbira tudi v Slovenskem društvu v Córdoba. Poleg tega žive rojaki delno strnjeni ali posamično raztreseni po vsej Argentini.

Vir: <http://www.slo.org.ar/predstavitev.html>

**SLOVENIAN
MEDIA HOUSE**
PO Box 191, SYLVANIA NSW 2224
Tel: 02 9522 9922
STIČIŠČE
AVSTRALSKIH SLOVENCEV
Domača stran na internetu:
www.glasslovenije.com.au

Dr Tony Lenko

Registered Migration Agent MARN 0214093

Svetovanje za vsa področja avstralskega
migracijskega zakona.

Pridobivanje poklicnih, delovnih, poslovnih
in drugih viz.

Tel **07 5578 5155**
Email **tony@activemigration.com**
Web **www.ActiveMigration.com**

SLOVENIA
tel.: +386 1 234 9 130
fax: +386 1 234 9 140
www.cityhotel.si
info@cityhotel.si

full buffet breakfast
or breakfast "to go"

RESTAURANT &
SUMMER TERRACE

CONVENTION CENTRE
with 4 cyber cafe

DISABILITY FRIENDLY
pets welcome

FREE HEALTH ASSISTANCE
FREE SAFETY DEPOSIT BOX
FREE BIKE RENTAL
FREE POSTCARDS

HOSPITALITY IN THE
 of the city

KAJČ HOTELS LTD
DALMATINOVA 15
SI-1000 LJUBLJANA

Good Income? No Savings?
105% finance at standard rates.
No deposit required.

**WHY
RENT?**

**PREMIUM LOANS. LOW WHOLESALE RATES.
NO ACCOUNT FEES. NO ANNUAL FEES.**

133 455
CALL & ASK US HOW MUCH WE CAN SAVE YOU!

**ROYAL
GUARDIAN**
MORTGAGE CORPORATION

Head Office: 4 Railway Parade Business Centre #136, 153 #10, www.royalguardian.com.au. Royal Guardian Mortgage Corporation is a wholly independent Australian owned non bank lender providing property loans around Australia. Royal Guardian is a member of the Mortgage Finance Association of Australia. "All loans subject to approval". Terms, fees and conditions apply to all loans. *BANKING. Comparison rate applies to the mortgage given. Different amounts and terms will result in different comparison rates. Costs such as valuation fees are not included in the comparison rate but may influence the cost of the loan. The comparison rate is based on \$70,000 loan over 25 years. A comparison rate calculator is available from our head office. Royal rates may change daily. Royal Guardian will endeavour to hold this rate as long as possible.

Slovensko predsedstvo EU 2008
Slovenian Presidency of the EU 2008
La Présidence slovène de l'UE 2008

VELEPOSLANIŠTVO REPUBLIKE SLOVENIJE

Telefon: 02 6243 4830 Fax: 02 6243 4827

e-mail: VCA@gov.si

www.gov.si/mzz/dkp/vca/eng/

Odpravnik poslov: Gregor Kozovinc

Druga sekretarka: Božena Forštnarič

Veleposlaništvo je odprto vse delovne dni od 9.00 do 16.30

Konzularne ure so od 10.00 do 12.00.

Embassy of Republic of Slovenia

PO Box 284, Civic Square

CANBERRA ACT 2608

GENERALNI KONZULAT RS za NSW

Generalni častni konzul: Alfred Brežnik

Telefon: 02 9517 1591

Fax: 02 9519 8889

E-mail: slovcon@emona.com.au

PO Box 188, COOGEE NSW 2034

TOBIN BROTHERS
FUNERALS

Leaders in Service and Care

**VIKTORIJSKIM SLOVENCEM
NA USLUGO V ČASU ŽALOVANJA**

Funeral Advice Line

9500 0900

www.tobinbrothers.com.au

GOJAK & MEATS **SMALL GOODS**

220 Burwood Road
Burwood NSW 2134
Tel.: (02) 9747 4028

Rojakom v Sydneyu se toplo priporočamo.

Slovcem v Melbournu se priporoča
kamnoseško podjetje

LUCIANO VERGA & SONS
ALDO AND JOE MEMORIALS P/L
10 Bancell Street
Campbellfield VIC 3061
Work: tel. 9359 1179
Home: tel. 9470 4046

ZA VSA DELA DAJEMO GARANCIJO!

Are your dentures more comfortable in
a glass...? If so, for a free consultation
contact:

KONFIDENT Pty. Ltd.

STAN KRNEL

dental prosthetist
specialising in dentures and mouthguards

391 Canterbury Road, Vermont VIC 3133

Tel.: (03) 9873 0888

Bi radi imeli umetno zobovje v kozarcu...?

Če ne, z zaupanjem pokličite za prvo
brezplačno posvetovanje.

STANKO KRNEL

zobni tehnik

specialist

za umetno zobovje in zaščitne proteze

Spoštovana ministrica, gospa Tanya Pliberšek MP!

S posebnim spoštovanjem in ponosom lahko v slovenskem jeziku čestitam gospe Tanyi Pliberšek MP, novi ministrici avstralske zvezne vlade v Canberri!

To je pravzaprav ponos vsej veliki Avstraliji, ki je zrasla kot multikulturna uspešna družba. Seveda smo pa na Vas še posebej ponosni avstralski Slovenci in Avstralci s slovenskimi koreninami.

Želim Vam veliko uspehov pri delu, ki ga ne bo malo, in seveda tudi zadovoljstva, ker lahko delate v tako plemenitem poslanstvu, kot je delo za skupno dobro.

Božji blagoslov naj spremlja Vaše delo, delo ministrskega predsednika g. Kevina Rudda, ostalih ministrov in sodelavcev ter vseh, ki si prizadevajo za lep danes in pošten jutri.

Vse lepo za bližajoče se božične praznike Vam, Vaši družini ter Vašim staršem, ki so prav v tem tednu poslali čestitke na Misli.

Bog živi!

*p. Ciril A. Božič OFM,
pridružuje se tudi p. Valerijan Jenko OFM OAM,
p. Darko Žnidaršič OFM in p. Janez Tretjak OFM
iz Adelaide Kew, 13.12.2007*

NASLOVNA STRAN ZGORAJ: BREGINJ je bilo nekoč strnjeno naselje na nerodovitnem skalovitem bregu blizu Kobarida, kjer je do druge svetovne vojne živel več kot 600 prebivalcev, nato pa je število upadalo. Danes je v Breginju le 250 ljudi. Vas je 1976 leta dvakrat prizadel potres. Dolino obdajajo hribi in je pravi raj za pohodnike in ljubitelje narave. Takšen pa je Breginj sredi prave zime.

NASLOVNA STRAN SPODAJ: Zlato srečanje avstralskih Slovencev v Merrylandsu, 15.12.2007, je pozdravila tudi nova zvezna ministrica Hon. Tanya Pliberšek MP.

Na levi strani te strani je čestitka novi ministrici.

JUBILEJI:

Jana in Jože ČEH iz Gold Coasta sta na dan adventnega romanja, 08.12.2007, v Colacu obhajala 45 let poroke.

V Geelongu sta praznovala 60 let skupnega življenja **Franc in Stanislava MATJAŠIČ**. Poročila sta se 26.12.1947 na Čatežu. Zlato poroko pa sta obhajala **Mirko in Katica SNELER** iz Geelonga. Poročila sta se 12.1.1958 v Avstriji.

V soboto, 12.1.2008, je praznovala 60 let **Draga GELT** - tajnica pastoralnega sveta, predsednica kulturnega odbora, voditeljica tečaja slovenskega jezika za odrasle ter igralske skupine.

Kuharici v domu matere Romane: **Kamica ŽELE** (tam kuha že 15. leto) je 4. januarja 2008 praznovala 60 let, **Majda SKOK** pa je 15. januarja dopolnila 55 let.

Vsem jubilentom naše iskrene čestitke!

FOTOGRAFIJE SO PRISPEVALI:

Mitja Zalar: naslovnica zgoraj. Florjan Auser: naslovnica spodaj in postavitev strani 42 in 43. Pater Ciril: 2,4,12,14,35,36,37,41,47. Drago Zec: 2,13,48. Pater Darko: 3. Angelca Veedet: 4. Aco Majhenič: 11. Mirko Cuderman: 15,16,48. Martha Magajna: 19,21,27,29,30,31,32. Štefan Šernek: 26,47. Družina Gregorich: 34. Marija Iskra: 34. Družina Fredija in Jeni Brežnik: 47. Družina Terezije in Rajka Seljak: 47. Družina Šega: 47. Avgust Glavnik: 47.

HVALA FOTOGRAFOM IN VSEM SODELAVCEM MISLI!

OGLAS:

NA PRODAJ je par lepih in dobro ohranjenih gorenjskih narodnih noš ter ročno izdelane moške škornje. Pokličite Stankota na telefon 07 3824 7787.

AD CAPRY PTY. LTD.
Shower Screens

Specialised in:
♦ Frameless ♦ Semi Frameless ♦ Framed
SHOWERSCREENS & MIRRORS

AL DVORJAK
0421 782 005

27A Alto St., South
Wentworthville NSW 2145

Ph: 9687 5545
Fax: 9687 5545
sales@adcapry.com.au
www.adcapry.com.au

Misli Thoughts - Božje in človeške - Misli Thoughts - Božje in človeške

Religious and Cultural Bi-Monthly Magazine in Slovenian language. Informativna dvomesečna revija za versko in kulturno življenje Slovencev v Avstraliji | Ustanovljena (Established) leta 1952 | **Published by Slovenian Franciscan Fathers in Australia.** Izdajajo slovenski frančiškani v Avstraliji | **Urednik in upravnik (Editor and Manager):** p. Ciril A. Božič, OFM, Baraga House, 19 A'Beckett Street, KEW VIC 3101 | Ureja (Production Editor) in računalniški prelom: Marija Anžič, Ljubljana | **Naslov: MISLI, PO Box 197, KEW VIC 3101 | Tel.: 03 9853 7787 | Fax: 03 9853 6176 E-mail: misli@bigpond.com** | Naročnina za leto 2008 je 30 avstralskih dolarjev, zunaj Avstralije letalsko 70 dolarjev | Naročnina se plačuje vnaprej | **Poverjenišтво** za MISLI imajo vsa slovenska verska središča v Avstraliji | Rokopisov ne vračamo | Prispevkov brez podpisa ne objavljamo | Za objavljene članke odgovarja pisec sam | **Vnašanje in priprava strani (Typing and Lay-out): MISLI, 19 A'Beckett Street, Kew Vic 3101 | Tisk (Printing): Distinction Printing Pty. Ltd., 164 Victoria Street, BRUNSWICK VIC 3056 | Tel.: 03 9387 8488 | Fax: 03 9380 2141.** Misli na internetu: | Florjan Auser | <http://www.glasslovenije.com.au> - **Tam kliknite na MISLI.** ISSN 1443-8364

Silvestrovo 2007 na SD Sydney.

Mladoporočenca Uroš in Suzana Nartnik.

Družina Rola s prijatelji.

Jana in Jože Čeh

Franc in Stanislava Matjašič

Neli Šega iz Canberre z bratcem Jančijem.

Draga Gelt

Kamica Žele

Majda Skok

Iskrene čestitke
vsem našim
slavljencom.
Bog vas živi!

Mirko in Katica Sneler s sinom Mirkom, njegovo hčerko Olivio in ženo Robin.

Mirko Cuderman nam je poslal družinsko fotografijo in pripisal: "Pred 48 leti sem prišel edini Cuderman v Avstralijo in sedaj nas je že 19. Tokrat smo bili vsi člani družine skupaj v praznovanju božičnih praznikov."

Zbrano občestvo med slovesnim praznovanjem Svete Družine v Adelaidi, 30.12.2007.